

العَقِيْدَةُ الصَّحِيْحَةُ وَمَا يُصْرِفُهَا

หลักการ

เชื่อมั่นที่ถูกต้อง และที่ตรงกันข้าม

تأليف سماحة الشيخ
عبدالمعز بن عبد الوهاب
إلى ألفه الناشر

เรียบเรียงโดย

เชค अबดุลอะซีซ บิน अबดิลลาฮฺ บินบาช

แปลโดย

อิมรอน มะกูดี

ครูใหญ่

ترجمة

عمران عبدالكريم ماكودي

مدير المعهد العلمي الديني

بنوحي شوك - بانكوك

โรงเรียนศาสนวิทยา หอนอบจอก กรุงเทพมหานคร

العقيدة الصحيحة وما يُصيرها

หลักการ

เชื่อมั่นที่ถูกต้อง และที่ตรงกันข้าม

تأليف سماحة الشيخ
عبد العزيز بن عبد الله بن باز

باللغة التايلندية

เรียบเรียงโดย

เชก อับดุลอะซีซ บินอับดิลลาฮฺ บินบาซ

แปลโดย

อิมรอน มะกูดี

ครูใหญ่

ترجمة

عمران عبد الكريم مأكودي

مدير المعهد العلمي الديني

بنونج شوك - بانكوك

โรงเรียนศาสนวิทยา หนอบจอก กรุงเทพฯ

بسم الله الرحمن الرحيم

وصلى الله على خير خلقه محمد بن عبد الله وعلى آله وصحبه
ومن والاه وبعد : فهذه رسالة صغيرة الحجم كبيرة النفع كتبها
العلامة الشيخ عبدالعزيز بن باز حفظه الله للتعريف بالسنة
المحمدية والحث على العمل بها ودعوة الناس للأخذ بأحكامها
في شتى الأمور التعبدية وغيرها وقد ذيلها بفصل تحت عنوان
«نواقض الإسلام» جمع فيه أموراً يجب على المسلم معرفتها
للاحتياط لدينه والحفاظ على عقيدته ولا ريب أن هذه الرسالة
الصغيرة تقدم زاداً إسلامياً خالصاً للمسلم الحريص على أن
يلقى الله وقد استبرأ لدينه، من هنا كان نشرها واجباً على الدعاة
العاملين على مبادئ الكتاب والسنة .

أسأل الله أن يجزي مؤلفها خير الجزاء وأن ينفع بها الأخوة
المسلمين في تايلاند لحاجتهم الماسة إلى التوعية الإسلامية
الصحيحة .

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته،،

المترجم

شوال ١٤٠٨ هـ - يونيو ١٩٨٨ م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำ

หลักการเชื่อมั่น หรือที่เรียกในภาษาอาหรับว่า “อะกีตะฮ์” นั้น เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และเข้าใจ มุสลิมเรา นั้นถ้าหากอะกีตะฮ์ไม่ถูกต้อง การงานอื่น ๆ ก็จะไม่เป็นประโยชน์ไปด้วย เหตุนี้เอง ผู้แปลจึงเห็นสมควรที่จะได้นำเอาหนังสือ เล่มเล็ก แต่มีคุณค่ามากนี้ออกเผยแพร่ โดยหวังที่จะให้เป็น ประโยชน์แก่พี่น้องมุสลิม ในการที่จะได้เรียนรู้หลักการเชื่อมั่น ที่ถูกต้อง ซึ่งด้วยหลักการที่ถูกต้องนั้นจะนำผู้ยึดถือไปสู่ความ ปลอดภัยในศุภยาและอาดิเราะฮ์

โอกาสนี้ ก็ใคร่ขอขอบคุณอาจารย์เชคอะลี อีซา และ อาจารย์ยือสหาก ฟงษ์มณี ที่ได้ช่วยเหลือในการตรวจทานบาง ตอน ให้ความกระจ่างแจ้งในการให้ความหมายของภาษาอาหรับ และในด้านอื่น ๆ อีก ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนคุณงามความดี ของท่านทั้งสองด้วย

ในการทำงานนั้น ย่อมมีความผิดพลาดเกิดขึ้นบ้าง เป็นของ ธรรมดา ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ก็เป็นเพราะความบกพร่องของ ผู้แปลเอง พร้อมนี้ ก็หวังในการท้วงติง ดักเตือนจากท่านผู้อ่าน ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนรางวัลแก่ผู้เรียบเรียง และขอได้ทรง ให้นำหนังสือนี้เป็นประโยชน์แก่พี่น้องมุสลิมด้วยเถิด.

วัสสลาม

เชาวาล 1408

ผู้แปล

มิถุนายน 2531

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์องค์เดียว ขอพรและความศานติจงมีแต่ผู้ที่ไม่มียศคนใดมาหลังจากเขาอีก

ในเมื่อหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้องนั้น เป็นมูลฐานของศาสนา และเป็นรากฐานของหลักธรรม ฉะนั้นจึงเห็นควรให้เรื่องนี้เป็นหัวเรื่องของ การกล่าวปราศรัย เป็นที่ทราบกันดี ตามหลักฐานจาก อัลกุรอานและฮิสซุนนะฮฺว่า : กิจการงานต่าง ๆ จะถือว่ามีใช้ได้ และเป็นที่ยอมรับนั้น จะต้องเกิดขึ้นมาจากหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ดังนั้นหากหลักการเชื่อมั่นไม่ถูกต้อง สิ่งที่แตกแขนงมาจากหลักการเชื่อมั่นอันได้แก่การปฏิบัติงานและคำพูด ก็ย่อมจะเป็นโมฆะ ดังที่อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِبْرَةِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

ความว่า : مِنَ الْخَسِرِينَ

“และผู้ใดปฏิเสธต่อการศรัทธา การงานของเขาไร้ผล และในวันปรโลกเขาก็เป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้ขาดทุน” (อัลมาอิดะฮฺ : 5)

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَ

لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ

ความว่า :

“และโดยแน่นอนยิ่ง ได้มีวะฮียูมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และยังบรรดาที่มาก่อนเจ้าว่าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) การงานของ

เจ้าก็ต้องเป็นโมฆะอย่างแน่นอน และเจ้าก็จะเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้ขาดทุน (อัซซุมัร : 65)

อายาตต่าง ๆ ที่ให้ความหมายเช่นนี้มีมากมาย คัมภีร์ของอัลลอฮฺ อันชัดแจ้ง และซุนนะฮฺของร่อซูลผู้ซื่อสัตย์ -ขอพรอันประเสริฐสุด และการให้ความศานติสุขอย่างดียิ่งจงมีแด่ท่านร่อซูลได้บังถึงว่า หลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้องพอจะสรุปลงอยู่ที่การศรัทธาต่ออัลลอฮฺต่อมะลาอิกะฮฺของพระองค์ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์, ต่อวันปรโลก และต่ออัลกีดร์ คือกฎสภาวะการณ์ทั้งที่ดีและชั่วของมัน ฉะนั้นหกประการนี้แหละจึงเป็นรากฐานของการเชื่อมั่นที่ถูกต้องที่คัมภีร์อันทรงเกียรติของอัลลอฮฺได้นำลงมา พระองค์ก็ได้ทรงแต่งตั้งร่อซูลของพระองค์มาพร้อมกับหลักการเชื่อมั่นอันนั้น ทุกสิ่งที่จำเป็นต้องศรัทธา อันได้แก่การศรัทธาในเรื่องราวที่พ้นญาณวิสัยและทุกสิ่งที่อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์บอกไว้นั้น ก็แตกแขนงมาจากรากฐานอันนั้นแหละ

หลักฐานยืนยัน หลักศรัทธาทั้งหกนั้นเมื่ออยู่มากมายเหลือเกินในคัมภีร์อัลกุรอาน และในอัสซุนนะฮฺเป็นต้นว่า คำรัสของอัลลอฮฺตะอาลาที่ว่า

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ

ความว่า :

“หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเจ้าผินหน้าพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออก และทิศตะวันตก แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่อ

อัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ต่อบรรดา
คัมภีร์และต่อบรรดานะบี (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 177)

และคำรัสของพระองค์ที่ว่า :

ءَاْمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
كُلٌّ ءَاْمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْ رُّسُلِهِ

ความว่า :

“ร่อซูลนั้น (นะบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลง
มาแก่เขา จากพระผู้เป็นเจ้าของเขา และมุมินทั้งหลายก็ศรัทธา
ด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์
และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาร่อซูลของพระองค์
(พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจาก
บรรดาร่อซูลของพระองค์” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 285)

และคำรัสของพระองค์ที่ว่า :

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَاْمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِۦ وَالْكِتٰبِ
الَّذِيْ نَزَلَ عَلٰى رَسُوْلِهِۦ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِۦ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلٰلًا بَعِيْدًا

ความว่า :

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์

เกิด และศรัทธาต่อคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่รอซูล
ของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมาก่อนหน้านี้และ
ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์
และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์
และวันปรโลกแล้วไซ้ร้ แน่อนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่าง
ไกล” (อันนิซาอู : 136)

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า :

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

ความว่า :

“เจ้าไม่รู้หรือว่า อัลลอฮ์นั้น ทรงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า และใน
แผ่นดิน แท้จริงเรื่องเช่นนั้นอยู่ในบันทึก แท้จริงเรื่องเช่นนั้นเป็น
การง่ายค้ายแก่อัลลอฮ์” (อัลหัจญ์ : 70)

ส่วนหะดีษที่ข้อเสียหูก่บ่งถึงมูลฐานเหล่านี้มีมากมายเหลือ
เกิน เป็นต้นว่า : หะดีษข้อเสียหูก่โด่งดังที่ท่านมุสลิมบันทึกไว้
ในตำราหะดีษข้อเสียหูก่ของท่าน ก็ได้แก่หะดีษอะมีรุลมุมินีน
อุมัรอิบนุล ค็อฏฏอบ ร่อฎียัลลอฮุอันฮุ มีว่า ญิบรีล อะลียฮิสลาม
ได้ถามท่านนบีย่เกี่ยวกับอัลอีมาน (การศรัทธา) ท่านนบีย่ก็ได้
ตอบว่า

الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ

ความว่า :

“การศรัทธานั้น คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ , ต่อมะลาอิกะฮ์ ของพระองค์ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรการ่อหุลของพระองค์, ต่อวันปรโลก และต่ออัลกัศร (กฎสภาวะการณ์) ทั้งที่คิ และที่ซัฟ ของมัน (อัลหะดีษ)

อัลบุคอรีและมุสลิมได้นำหะดีษนี้เสนอซึ่งเป็นหะดีษที่รายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮ์ ทุกสิ่งที่มุสลิมจำเป็นต้องเชื่อมั่นในเรื่องสิทธิของอัลลอฮ์, ในเรื่องวันปรโลก, และเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นเรื่องเร้นลับ ก็แตกแขนงมาจากการศรัทธาในหลักมูลฐาน 6 ประการนี้แหละเพราะจากการศรัทธาในอัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา เราก็ได้การศรัทธาที่ว่า พระองค์นั้นเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงที่สมควรได้รับการเคารพภักดี ทุกสิ่งทุกอย่างอื่นจากพระองค์แล้ว ไม่สมควรที่จะได้รับการเคารพสักการะ ทั้งนี้ก็เนื่องจากพระองค์เป็นผู้ทรงบังเกิดปวงบ่าว ผู้ทรงทำดีแก่เขาเหล่านั้น ผู้ทรงทำหน้าที่ให้ปัจจัยยังชีพแก่เขาเหล่านั้น และทรงรอบรู้ทั้งในที่ลับและที่เปิดเผย ผู้ทรงสามารถตอบแทนผลบุญแก่ผู้เชื่อฟัง ปฏิบัติตาม และลงโทษผู้ฝ่าฝืน และเพื่อการอิบาดะฮฺนี้แหละอัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดมนุษย์และญินขึ้นมา แล้วใช้ให้เขาเหล่านั้นเคารพภักดี ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

ความว่า :

“และข้ามิได้บังเกิด จินและมนุษย์ มาเพื่ออะไร นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ประสงค์ปัจจัยยังชีพจากพวกเขาเหล่านั้น

และข้าไม่ประสงค์ให้เขาเหล่านั้นให้อาหารแก่ข้า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้น พระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างมาก ทรงมีพลัง
เข้มแข็งยิ่ง” (อิซฮารียาตะ :56-58)

และพระองค์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

ความว่า :

“มนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิด
พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำ
เกรง”

“คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน (ราบเรียบ) และฟ้าเป็น
อาคาร (รูปโดม) แก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า
แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา เนื่องจากน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็น
ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ
ขึ้นสำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้าก็รู้กันอยู่” (อัลบะเกาะเราะฮ์
: 21-22)

และที่แน่นอนนั้นอัลลอฮ์ ได้ทรงส่งบรรดารอซูลมา และทรงประ
ทานบรรดาคัมภีร์ลงมา ก็เพื่อมาชี้แจงถึงสัจธรรมอันนี้ เรียกร้อง
ไปสู่ และตักเตือนให้รู้ถึงสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสัจธรรม โดยที่

พระองค์ได้ตรัสว่า :

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَابْتَغُوا الْطَّغُوتَ

ความว่า :

“และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยให้เขาประกาศว่า) ท่านทั้งหลายจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงออกห่างจาก (การสักการะ) ตอฆูต (ชัยฏอนและเจว็ด) (อันนะหฺล : 35)

และพระองค์ตรัสว่า :

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

ความว่า :

“และเราได้ส่งร่อซูลคนใดมาก่อนเจ้า (มุฮัมมัด) นอกจากเราจะ ได้มีวะฮียแก่เขาว่า ไม่มีผู้ที่ได้รับการเคารพภักดีอื่นใด นอก จากข้า ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัลอัมบิยาฮฺ : 25)

และพระองค์ตรัสว่า :

الرَّكْبُ أَهْكَمَتِ أَيْنُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

ความว่า :

“(นี่คือ) คัมภีร์อันมีอายาตของคัมภีร์นั้นได้ถูกวางไว้อย่างรัดกุม ชัดแจ้ง แล้วได้ถูกจำแนกแยกแยะ (ข้อบัญญัติ) จากผู้ทรงปรีชา

ญาณ ผู้ทรงรอบรู้ (โดยได้สอนไว้ในคัมภีร์ว่า) พวกเจ้าจะต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉัน (มุฮัมมัด) เป็นผู้ตักเตือน ผู้บอกข่าวดีจากพระองค์แก่พวกท่าน” (สุค : 1)

และความแท้จริงของการอิบาดะฮ์นี้ก็คือ การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลาในทุกเรื่องที่ปวงบ่าวทำการเคารพภักดี เป็นต้นว่า : การขอวิงวอน, ความหวาดเกรง, ความหวัง, การละหมาด, การถือศีลอด, การเชือด, การบนบาน, และอื่น ๆ อีกนอกจากที่กล่าวมาแล้ว อันเป็นการอิบาดะฮ์ประเภทต่าง ๆ ในรูปแบบของการมอบน้อมต่อพระองค์ มีความปรารถนาและความเกรงขาม พร้อมกับความรักอย่างเต็มเปี่ยมในอัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลา และมีความรู้สึกต่ำต้อยต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ส่วนใหญ่ของอัลกุรอานได้ลงมาในหลักมูลฐานอันยิ่งใหญ่นี้ ดังคำรัสของพระองค์ชุบฮานะฮฺวะตะอาลาที่ว่า :

فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ

ความว่า :

“ดังนั้น เจ้าจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ ในฐานะเป็นผู้มอบการอิบาดะฮ์นั้นแด่พระองค์เท่านั้น ฟังรู้เถิดว่า สำหรับอัลลอฮ์คือการเคารพภักดีที่บริสุทธิ์” (อิซฮุมร 2-3)

และคำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลาที่ว่า :

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰٓأَيُّهَا

ความว่า :

“และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้มีบัญชาไว้ว่า พวกเจ้าจะต้องไม่

เคารพกัศิผู้ไคนอจากพระองค้” (อัลอิสรอู : 23)

และดำรัสของพระองค้ที่ว่า :

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

ความว่า :

“ดังนั้น พวกเจ้าจงวิงวอนต่ออัลลอฮฺ ในฐานะเป็นผู้มอบการเคารพกัศิแด่พระองค้เท่านั้น และแม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาเกลียดชังก็ตาม” (อัลมุมนิ : 14)

ในหะดีษบุคอรียะและมุสลิม จากมุอาซ เื่อดียัลลอฮฺฮุอันฮุ มีว่า

حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ وَلَا يَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

ความว่า :

“ท่านนบียะ คืออัลลอฮฺจะดัยฮะซัดลัม กล่าวว้่า : “สิทธิของอัลลอฮฺอันพึงมีต่อปวงบ่าวก็คือ การที่เขາเหล่านั้นต้องเคารพกัศิพระองค้ และไม้อะสิ่งไคมาเป็นภาคีกับพระองค้”

และส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺเช่นกันนั้นก็ได้แก่การศรัทธาต่อทุกสิ่งทีพระองค้ได้บัญญัติมาเป็นการบังคับใช้ให้ปวงบ่าวประพฤติปฏิบัติ เป็นต้นว้่าหลักอิสลามทั้งห้าประการทีปรากฏชัด ซึ่งได้แก่การปฏิญาณว้่าไม่มีผู้ทีได้รับการเคารพกัศิอื่นไค นอกจากอัลลอฮฺ และปฏิญาณว้่ามุฮัมมัด เป็นร่อซูลของอัลลอฮฺ, การดำรงละหมาด, การจ่ายซะกาต, การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน การทำฮัจญ์ ณ.บัยติลลาฮิลหะรอม สำหรับผู้ทีมีความสามารถจะไปได้ และอื่น ๆ อีกทีเป็นพ็รฎูตามบทบัญญัติที

ได้ระบุไว้ หลักอิสลามที่สำคัญและใหญ่ยิ่งที่สุดก็คือ การปฏิญาณว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพภักดีอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์ เพราะการปฏิญาณว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพภักดีอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ จำต้องมีการอิกลาส (ความบริสุทธิ์ใจ) มอบการอิบาตะสุดต่ออัลลอฮ์ขององค์เดียว และปฏิเสธการอิบาตะสุดต่อพระเจ้าอื่นจากพระองค์ นี่คือความหมายของคำว่า “ลาอิลลาฮาอิลลัลลอฮ์ - ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพภักดีอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” เพราะความหมายของประโยคนี้ก็คือ ไม่มีพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ ฉะนั้น ทุกสิ่งที่ถูกเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ อันได้แก่มนุษย์, มะลาอิกะฮ์, ญิน หรืออื่นจากนั้น ทั้งหมดย่อมเป็นสิ่งที่ถูกเคารพภักดี โดยไม่ถูกต้อง เป็นเท็จ แต่ที่ได้รับการเคารพภักดีที่เป็นความจริงและถูกต้องนั้นก็คือ อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ดังที่พระองค์ตรัสไว้ว่า

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَىٰ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

ความว่า :

“นั่นก็เป็นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงสัจจะ และที่พวกเขาเหล่านั้นขอวิงวอนอื่นจากพระองค์นั้นคือผู้เป็น (พระเจ้า) เท็จ” (อัลหัจญ์ : 62)

ได้เคยชี้แจงมาก่อนแล้วว่า พระองค์อัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา ได้สร้างมนุษย์ และญินมาเพื่อหลักมูลฐานอันดั้งเดิมอันนี้ (คือเพื่ออิบาตะสุดต่อพระองค์) พระองค์ทรงใช้ให้มนุษย์และญิน

อิบาตะฮุดต่อพระองค์ ทรงแต่งตั้งร่อซูลมา และทรงประทานคัมภีร์ของพระองค์มา ก็เพื่อการนี้ ฉะนั้นจึงพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและใคร่ครวญให้มากเพื่อที่จะได้ประจักษ์ชัดแก่ท่านในสิ่งที่เกิดขึ้น แก่มุสลิมเป็นจำนวนมากที่ไม่รู้ไม่เข้าใจในหลักฐานดั้งเดิมอันนี้ จึงได้ไปเคารพภักดีสิ่งอื่นพร้อมกับอัลลอฮ์ หันเหสิทธิ์ของพระองค์องค์เดียวไปให้แก่คนอื่น ดังนั้นอัลลอฮ์เท่านั้นเป็นผู้ที่ได้รับการขอความช่วยเหลือ

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ก็ได้แก่การศรัทธาว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างโลกผู้ทรงบริหารกิจการของมนุษย์ ทรงควบคุมมนุษย์ด้วยความรอบรู้ ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน พระองค์ทรงมีกรรมสิทธิ์ครอบครองโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ และเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก ไม่มีผู้สร้างอื่นจากพระองค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้านอกจากพระองค์ พระองค์ทรงส่งร่อซูลมา ทรงประทานคัมภีร์มา ก็เพื่อฟื้นฟู ปรับปรุงสภาพการณ์ของปวงบ่าว เชิญชวนคนเหล่านั้นไปสู่ความปลอดภัย สู่ความดี ในโลกนี้ และปรโลก พระองค์นั้นไม่มีหุ้นส่วน ไม่มีภาคีใด ๆ กับพระองค์ในการกระทำเช่นนั้น ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

ความว่า :

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาทุกสิ่งทุกอย่าง” (อัลซุหมร์ : 62)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
 سِتَّةَ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
 حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ความว่า :

“แท้จริง พระเจ้าของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดา
 ชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์
 พระองค์ทรงให้กลางวันคืนรอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวัน
 ไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวง
 จันทรและบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ
 ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้ง
 หลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็น
 พระเจ้าแห่งสากลโลก” (อัลอะรอฟ : 54)

ส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นกัน ก็ได้แก่การ
 ศรัทธาในพระนามอันประเสริฐและคุณลักษณะอันสูงส่งของพระ
 องค์ตามที่ปรากฏในคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ (อัลกุรอาน)
 และที่ระบุแน่ชัดจากร່อซูลผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ โดยไม่มีการบิด
 เบือน ไม่มีการถือว่าคุณลักษณะมิได้เป็นไปตามที่ตัวบทระบุไว้
 ไม่มีการสร้างภาพพจน์ให้เห็นว่าเป็นอย่างไร และไม่มีการเปรียบ
 เทียบว่าเหมือนกับสิ่งใด หากแต่จำเป็นที่จะต้องถือไปตามที่มีมา
 โดยไม่มีการแสดงออกมาว่าเป็นอย่างไร พร้อมทั้งศรัทธาต่อสิ่ง
 ที่พระนามอันประเสริฐ และคุณลักษณะอันสูงส่ง บ่งถึงความ

หมายอันยิ่งใหญ่ซึ่งก็เป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ผู้ทรง
เกรียงไกร ซึ่งจำต้องบรรยายคุณลักษณะให้เหมาะสมกับพระองค์
โดยไม่ต้องมีการเปรียบเทียบคุณลักษณะของพระองค์ให้เสมอ
เหมือนกับสิ่งถูกสร้างใด ๆ ของพระองค์ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้
ว่า

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

ความว่า :

“ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
เห็น” (อิซซุรอ : 11)

และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ความว่า :

“ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าได้เอาสิ่งเสมอเหมือนไปเปรียบให้กับ
อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้” (อันนะฮล : 74)

นี่คือหลักการเชื่อมั่นของอะฮ์ลุลซุนนะฮ์ วะลญะมาอะฮ์
ที่เป็นสาวกของท่านร่อซูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และผู้
ดำเนินตามคนเหล่านั้นด้วยดีตลอดมา เป็นหลักการเชื่อมั่นที่อิมาม
อะบุลหะซัน อัลอัซอะรีย ร่อฮิมะฮุลลอฮ์ ได้ถ่ายทอดมาไว้ในหนังสือ
ของท่านชื่อ (อัลมะกะอลาต) จากผู้บันทึกหะดีษ และกลุ่ม
อะฮ์ลุลซุนนะฮ์ และคนอื่นจากท่านที่เป็นนักวิชาการ และผู้
ศรัทธามั่นก็ได้คัดลอกถ่ายทอดหลักการเชื่อมั่นนี้เช่นกัน

อัลเอาซาอียูร่อฮิมะฮุลลอฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขาด้วย
 เกิด) กล่าวว่า : อัซซุรีย และ มั้กฮูล ได้ถูกถามเรื่องอายาต
 ต่าง ๆ เกี่ยวกับศิฟาต (คุณลักษณะ) ของอัลลอฮฺคนทั้งสองตอบ
 ว่า : จงทำให้มันผ่านไป ตามที่มีปรากฏในตำบอ อัลวะลีด อิบ
 นุสลิหมร่อฮิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า : มาลิก , อัลเอาซาอียู
 (الأوزاعي) อัลลัยษ (الليث) อิบนุชะอด และซุฟ-
 ยาน อัษชะรีย ร่อฮิมะฮุลลอฮฺ-ขออัลลอฮฺทรงเมตตาคนเหล่านี
 นั้นด้วยเกิดได้ถูกถามถึงหะดีษต่าง ๆ ที่มีปรากฏเกี่ยวกับเรื่อง
 ศิฟาตต่าง ๆ คนเหล่านั้นทั้งหมดตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า : จงทำ
 ให้มันผ่านไป อย่างที่มันมีมาโดยไม่มีการระบุว่าเป็นอย่างไร
 อัลเอาซาอียูกกล่าวว่า : (เราและกลุ่มตาบิอื่นจำนวนมาก : แท้จริง
 อัลลอฮฺซุบฮานะฮฺสูงส่งสถิตยอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ และเรา
 ศรัทธาในเรื่องศิฟาตตามที่มีมาในซุนนะฮฺ เมื่อร่อบิอะฮฺอิบนิอะบิ-
 อับดिरเราะหมาน อาจารย์ของอิมามมาลิก-เราะหมะตุลลอฮฺอะ-
 ลัยฮิม่าได้ถูกถามเกี่ยวกับเรื่อง อัลอิสติวาอฺ (การสถิตยอยู่)
 ท่านกล่าวว่า “อัลอิสติวาอนั้น เป็นที่ทราบกันดีแต่การที่ว่าเป็น
 อย่งไรนั้นเป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่รู้จัก การศรัทธาต่อเรื่องนี้ก็เป็น
 จำเป็นเสียด้วย และการถามถึงเรื่องนี้เป็นบิตอะฮฺ” แล้วท่านได้
 กล่าวแก่ผู้ถามว่า ฉันไม่เห็นท่านเป็นอะไรนอกจากเป็นคนแล้ว
 แล้วท่านได้สั่งให้เขาออกไปได้ มีรายงานซึ่งมีความหมายเช่น
 เดียวกันนี้จากอุมมิลมุอมีนีนอุมมิตะละมะฮฺ ร่อดียัลลอฮฺอันฮา
 ว่า : อัลอิมาม อับอับดिरเราะหมาน อับดิลลาฮิบนิลมุบาร็อก-
 เราะหมะตุลลอฮฺอะลัยฮิ กล่าวว่า :

“เรารู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราว่า พระองค์ทรงอยู่บนชั้นฟ้า

ทั้งหลายของพระองค์ บนบัลลังก์ของพระองค์ แตกต่างไปจากสิ่ง
 ถูกสร้างของพระองค์” ถ้อยความของบรรดาอิมามในบทนี้มีมาก
 มากเหลือเกิน เราไม่สามารถจะคัดลอกมาไว้ในบทบรรยายครั้ง
 นี้ได้ ผู้ใดต้องการจะทราบให้มากกว่านี้ ก็ขอให้บทวนข้อเขียนที่
 อุลละมาอุ ซุนนะฮฺ เขียนไว้ในบทนี้ เช่นในหนังสือ “อัสซุนนะฮ์
 ” ของอับดุลลอฮฺอิบนิลอิหม่ามอะหมัด หนังสือ “อัดเตาฮีด” ของ
 อิมามมุฮัมมัด อิบนิญุซัยมะฮฺหนังสือ “อัสซุนนะฮฺ” ของอะบุลกอ
 ซิม อัลลาลกาอียัฎฎอวรีย หนังสือ “อัสซุนนะฮฺ” ของอับ
 บักร อิบนะอะบีดิม และคำตอบของชัยคุลอิสลาม อิบญัฎมียะฮฺ
 แก่ชาวเมือง หะมาฮ ซึ่งเป็คำตอบที่ยิ่งใหญ่ มีประโยชน์มาก
 มาก ท่านได้ให้ความกระจ่างแจ้งในคำตอบนั้นเกี่ยวกับหลักการ
 เชื้อมั่น “อะกิดะฮฺ” ของอะฮลุลซุนนะฮฺในคำตอบนั้นท่านได้
 คัดลอกไว้มากมาย ซึ่งคำพูดของอะฮลุลซุนนะฮฺ และหลักฐาน
 ทางบัญญัติศาสนา และทางสติปัญญา ที่ชี้ถึงความถูกต้องของคำ
 พูดของอะฮลุลซุนนะฮฺ และความเท็จของคำพูดของฝ่ายตรง
 ข้าม ในทำนองเดียวกัน สารของท่านที่ชื่อ อัดดัดมุรียะฮฺ ท่านก็
 ได้ขยายความเรื่องนี้ไว้อย่างกว้างขวาง ได้ชี้แจงถึงหลักการเชื
 มั่นของอะฮลุลซุนนะฮฺ ด้วยหลักฐานตามที่ถ่ายทอดกันมา (คือ
 หลักฐานจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ) และหลักฐานทางสติปัญญา
 ท่านได้ตอบผู้ที่โต้แย้ง ด้วยสิ่งที่แสดงถึงสัจธรรม และทำลาย
 ล้างสิ่งที่เป็นเท็จ เพื่อให้ทุกคนที่เป็นนักวิชาการที่มีวิญญูประสงค์
 ดี และมีความปรารถนาที่จะได้รู้จักสัจธรรม ได้พิจารณาในเรื่อง
 นี้ ใครก็ตามที่ขัดแย้งกับอะฮลุลซุนนะฮฺในเรื่องที่เขาเหล่านั้นเชื่อ
 มั่น เกี่ยวกับบทว่าด้วยพระนาม และคุณลักษณะ แนนอนเขาผู้นั้น

จะตกอยู่ในความขัดแย้งกับหลักฐานแห่งอัลกิตาบ (อัลกุรอาน) และอัซซุนนะฮฺ และหลักฐานทางสติปัญญา อีกทั้งยังขัดแย้งอย่างขัดแย้งกับทุกสิ่งที่เขายืนยัน และปฏิเสธ

ส่วนอะฮฺลุลซุนนะฮฺ วัลญะมาอะนั้น พวกเขาได้ยืนยันให้กับอัลลอฮฺ ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงยืนยันแก่ตัวของพระองค์เองไว้ในคัมภีร์อันมีเกียรติของพระองค์ หรือที่มุฮัมมัด ศ็อลย ร่อซูลของพระองค์ได้ยืนยันให้กับพระองค์ไว้ในซุนนะฮฺที่ถูกต้องของท่านอันเป็นการยืนยันที่ไม่มีการแสดงตัวอย่างและเขาเหล่านั้นได้ถือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์ ปราศจากความเสื่อม หรือความคล้อยคลึงกับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ทั้งนี้โดยไม่ถือว่าคุณลักษณะเหล่านั้นไม่ปรากฏอยู่ที่พระองค์ ดังนั้น คนเหล่านั้นจึงได้รับชัยชนะ ด้วยความปลอดภัยจากความขัดแย้ง และปฏิบัติตามหลักฐานทั้งมวล

นี่คือระบบของอัลลอฮฺซุบฮานะฮฺ ในส่วนของผู้ที่ยึดมั่นต่อสัจธรรมที่พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาร่อซูลของพระองค์มา เขาผู้นั้นได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในเรื่องสัจธรรมดังกล่าวและมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ ในการขอวิงวอนต่อพระองค์ให้ช่วยเหลือประคับประคองจนเขาได้พบกับสัจธรรมนั้น ๆ และขอให้ทรงแสดงข้อพิสูจน์ของพระองค์ให้เด่นชัด ประดุจดั่งคำรัสของพระองค์ที่ว่า :-

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ

ความว่า :

“แต่ทว่าเราจะขว้างสัจธรรมลงบนความเท็จ แล้วมันจะทำลาย

“ความเท็จ เมื่อนั้นมัน (ความเท็จ) ก็จะสลายไป” (อัลอัมบิยาอ : 18)

และพระองค์ตรัสว่า

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

ความว่า :

“และพวกเขาก็จะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ในเชิงการคัดค้านที่เหลวไหลใด ๆ) มาเสนอต่อเจ้า (มุฮัมมัด) นอกจากเราจะนำเอาความเท็จจริง และการอธิบายที่ดีย่อมมาให้แก่เจ้า (เป็นการตอบโต้) (อัลฟุรกอน : 33)

อัลฮาฟิซ อิบนุกะซีร ได้กล่าวไว้ในหนังสือตัฟซีรของท่าน ซึ่งเป็นหนังสือที่แพร่หลายเมื่อท่านกล่าวอธิบายคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

ความว่า :

“แท้จริงพระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์” (อัลอะฮรอฟ : 54)

ท่านได้กล่าวเป็นคำพูดที่สวยงามในบทนี้ สมควรที่จะคัดลอกมากล่าวไว้ ณ.ที่นี้ เนื่องจากมีผลอันยิ่งใหญ่ อิบนุกะซีร รอฮิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ตามตัวบทดังนี้: เกี่ยวกับเรื่องนี้ คนทั้งหลายพูดกันมากมายเหลือเกิน ที่นี้มิใช่ที่จะมาตีแผ่ข้อความเหล่านั้น

หากแต่ในเรื่องนี้เราขอดำเนินตามแนวทางของสลัฟซอลิท (บรรพชนที่ดีรุ่นแรก ๆ) เช่น มาลิก อัลเอาซาอีย อัชเชารีย อัลลัยษอบนิชะอด อัชชาฟีอีย อะหมัด อิสหาก อิบนิรอฮะวัยฮุ และคนอื่น ๆ ที่เป็นผู้นำของมุสลิมในอดีตและปัจจุบัน และการดำเนินตามแนวทางของ สลัฟ ซอลิท ก็คือการทำให้เรื่องนี้ผ่านไปตามที่ปรากฏในตวับทโดยไม่มีการตั้งคำถามว่าเป็นอย่างไร ไม่มีการเปรียบเทียบว่าเหมือนกับสิ่งใดและไม่ปฏิเสธคุณลักษณะแห่งการเป็นพระเจ้าและการดำรงอยู่ด้วยลำพังของพระองค์เอง และสิ่งที่แผ้วพานเข้ามาในสมองของผู้เปรียบเทียบว่าเหมือนกับสิ่งใดนั้น ถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงจากอัลลอฮฺ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลา เพราะอัลลอฮฺนั้นไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่งถูกสร้าง เหมือนกับพระองค์ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงเห็นไม่ใช่แต่ไม่เหมือนกับสิ่งใดเท่านั้น หากแต่เรื่องยังเป็นดังที่บรรดาอิมาม เป็นต้นว่า นะอีมอิบнуฮัมมัดอัลคุซายีย อาจารย์ของอิมามบุคอรี ได้กล่าวไว้ว่า : ผู้ใดเปรียบเทียบอัลลอฮฺ กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ เขานั้นก็เป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา (กาฟิร) ผู้ใดปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮฺทรงให้คุณลักษณะของพระองค์ด้วยพระองค์เอง เขาก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาฟิร) และในสิ่งที่อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์บรรยายคุณลักษณะของพระองค์เองนั้นไม่มีการเปรียบเทียบว่าเหมือนกับสิ่งใด ฉะนั้นผู้ใดยืนยันให้กับอัลลอฮฺตามที่ปรากฏในอายาตที่ชัดเจน และหะดีษที่เชื่อถือ ตามที่เหมาะสมกับความเกรียงไกรของพระองค์ และปฏิเสธความบกพร่องจากพระองค์แล้ว เขาผู้นั้นก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

ส่วนการอีมาน (ศรัทธา) ต่อมะลาอิกะฮ์นั้น ประกอบด้วย การอีมานอย่างย่อ ๆ และอย่างละเอียดดังนี้มุสลิมจะต้องศรัทธา ว่า แท้จริง ณ.อัลลอฮ์นั้นมีมะลาอิกะฮ์ พระองค์ทรงบังเกิดพวก มะลาอิกะฮ์มาเพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์ พระองค์ทรงบรรยาย คุณลักษณะของมะลาอิกะฮ์ว่า : พวกเหล่านั้นเป็นบ่าวที่ได้รับการยกย่อง พวกเหล่านั้นจะไม่ล่วงเกินพระองค์ด้วยคำพูด และจะ ปฏิบัติงานตามพระบัญชาของพระองค์

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا
لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

ความว่า :

“พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) และที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ขอให้ยกโทษ แก่ผู้ใด นอกจากแก่ผู้ที่พระองค์พอพระทัย (อนุญาตให้ขอ) และเนื่องจากความหวาดเกรงพระองค์ พวกเขารู้สึกสั่นเทิ้ม” (อัลอัมบิยาอ : 28)

พวกมะลาอิกะฮ์นั้นแบ่งออกเป็นหลายประเภท บางพวกได้รับมอบหมายให้แบกหามบัลลังก์ บางพวกเป็นผู้ดูแลรักษาสวรรค์ และนรก บางพวกได้รับมอบหมายให้เก็บรักษาการงานของปวง บ่าว เราศรัทธาอย่างละเอียดต่อผู้ที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ ให้ชื่อไว้ เช่น จิบรีล, มิกาอิล, มาลิกยาม รักษาการณ์นรก และอิสรอเฟิล ผู้ได้รับมอบหมายให้เป่าสังข์ เป็นต้น เรื่องนี้มีการ ระบุนไว้ในหะดีษต่อเศียหุหลายหะดีษ ปรากฏในตำราหะดีษต่อ-

เขียนหุอันเป็นรายงานจากท่านหญิงอาอิชะร่อฎิยัลลอฮุอันฮา
ว่า : ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวไว้ว่า :

خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخَلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ
مِنْ نَّارٍ وَخَلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ

ความว่า :

“มะลาอิกะฮ์ นั้นได้ถูกบังเกิดจากครุมี โยนิ้นั้นถูกบังเกิดจากเปลว
ไฟ และอาดัม ได้ถูกบังเกิดจากสิ่งที่ได้ถูกบรรยายไว้แก่พวกท่าน”

มุสลิมได้นำหะดีษนี้เสนอไว้ในตำราหะดีษ คอเฮียของท่าน
ในทำนองเดียวกันการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ ก็จำเป็นที่จะต้อง
ศรัทธาพอสังเขปว่า : อัลลอฮุซุบฮานะฮฺวะตะอาลา ได้ทรงประ
ทานคัมภีร์ให้แก่บรรดานบี และร่อซูลของพระองค์ เพื่อมาชี้แจง
ถึงสิทธิของพระองค์ และเชิญชวนสู่พระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ

الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

ความว่า :

“และที่แน่นอนยิ่ง เราได้ส่งบรรดาร่อซูลของเรา มา พร้อมด้วย
หลักฐานอันชัดแจ้งและเราได้ประทานลงมาพร้อมกับพวกเขาซึ่ง
คัมภีร์และตราชู (สิ่งที่จะรักษาความเป็นธรรม) เพื่อมนุษย์จะได้
ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม” (อัลหะคีด : 25)

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ

وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
اختلفوا فيه

ความว่า :

“มนุษย์นั้น เคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮ์ได้ทรง
ส่งบรรดานบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และทรง
ประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมาถึงพวกเขา
ด้วย เพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสิน ระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่เขาขัด
แย้งกัน” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 213)

และเราศรัทธาอย่างละเอียดต่อคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงขนาน
นามไว้ เช่นคัมภีร์ เตารอฮ์ (ไบเบิลเดิม) อัลอินญีล (ไบเบิล
ใหม่) อัสซะบูร และอัลกุรอาน เป็นต้น อัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์
ที่ประเสริฐสุด และเป็นคัมภีร์สุดท้าย เป็นคัมภีร์ที่ควบคุมคัมภีร์
ก่อน ๆ ยืนยันในคัมภีร์เหล่านั้นและเป็นคัมภีร์ที่ทุกประชาชาติ
จำเป็นต้องดำเนินตาม และเอามาเป็นข้อตัดสิน รวมทั้งหะดีษที่ซอ-
เฮียหฺ จากร่อซูลุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ด้วย เพราะ
อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัดคืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม เป็น
ร่อซูลของพระองค์มายังมนุษย์ และญินทั้งมวล พระองค์ได้ทรง
ประทานอัลกุรอานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด เพื่อที่ท่านจะได้ใช้เป็นข้อ
ตัดสินในระหว่างมนุษย์ทั้งหลาย พระองค์ได้ทรงทำให้อัลกุรอาน
เป็นสิ่งที่นำบัดสิ่งที่มีอยู่ในห้วงอก เป็นการชี้แจงให้ความกระจ่างแจ้ง
แก่ทุกสิ่ง เป็นข้อชี้แนะสู่ทางที่เที่ยงธรรม และเป็นความเมตตาแก่
บรรดาผู้ศรัทธา

พระองค์ตรัสว่า

وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ

ความว่า :

“และนี่แหละคือคัมภีร์ที่มีความจำเรอ ซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ (อัลกุรอาน) ลงมา ดังนั้นพวกเจ้าจงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตาจากเรา”(อัลอันอาม : 115)

และพระองค์ตรัสว่า

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

ความว่า : “และเราได้ประทานคัมภีร์อัลกุรอาน เพื่อเป็นการชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเป็นข้อชี้นำสู่ทางที่ถูกต้อง เป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิมิน” (อันนะหฺล : 89)

และพระองค์ตรัสว่า

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي

وَيُمِيتُ فَتَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ

بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ความว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือร่อซูลของอัลลอฮฺ มายังพวกท่านทั้งมวล ซึ่งพระองค์นั้น

อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ไม่มีผู้ใดควร
 ได้รับการเคารพภักดี นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็น
 และทรงให้ตาย , ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูล
 ของพระองค์ผู้ซึ่งอ่านเขียนไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และ
 คำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด
 เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ(สู่ทางที่ถูกต้อง)" (อัลอะฮฺรอฟ
 : 158)

อายาตต่าง ๆ ในความหมายเช่นนี้มีมากมาย ในทำนองเดียว
 กับบรรดาร่อซูลนั้นจำเป็นที่เราจะต้องศรัทธาโดยสังเขป และโดย
 ละเอียด ฉะนั้นเราจึงต้องศรัทธาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺฮะ
 ตะอาลา ได้ทรงส่งบรรดาร่อซูลมายังปวงบ่าวของพระองค์ ใน
 ฐานะผู้บอกข่าวดีผู้ตักเตือน และผู้เชิญชวนสู่สัจธรรม ดังนั้น
 ผู้ใดตอบสนองบรรดาร่อซูลเหล่านั้น เขาก็ได้รับชัยชนะส่วนผู้ใดที่
 ผ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟังท่านเหล่านั้น ย่อมจะได้รับแต่ความผิดหวัง
 และความเศร้าโศกเสียใจ ผู้เป็นร่อซูลท่านสุดท้าย และเป็น
 ร่อซูลที่ประเสริฐสุดก็ได้แก่ท่านบีมุฮัมมัด บินอับดุลลาฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ดังคำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลาที่ว่า

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

ความว่า : “และโดยแน่นอนยิ่ง เราแต่งตั้งร่อซูลไปยังแต่ละ
 ประชาชาติ (โดยร่อซูลจะกล่าวแก่ประชาชาตินั้น ๆ ว่า) พวก

ท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงห่างเหินจากกฏอฆูต¹ (ชัยฏอน หรือเจว็ด) (อันนะฮล : 36)

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า :

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

ความว่า : “คือบรรดาเราะฮูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใด ๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้ หลังจากบรรดาเราะฮูลเหล่านั้น” (อันนิซาอู : 165)

และอัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

---

(1) บรรดานักปราชญ์ได้ให้ความหมายของคำว่า “กฏอฆูต” ไว้ดังนี้
ท่านอุมัร อิบนุค คือฏฏีบอกกล่าวว่า : กฏอฆูตคือชัยฏอน ท่านญาบีระกล่าวว่า :
หมายถึงหมอดู อิมามมาลิกกล่าวว่า : กฏอฆูตคือมนุษย์ที่พูดและกระทำซึ่ง
เกินขอบเขตที่อัลลอฮ์บัญญัติไว้ ผู้ที่เป็นกฏอฆูตมีอยู่มากมายที่สำคัญคือ :
1) อิบลิส 2) ผู้ที่ถูกเคาะรฟสักการะ โดยที่ผู้ถูกเคาะรฟมีความพอใจในการ
กระทำเช่นนั้น 3) ผู้ที่กล่าวอ้างว่า : ตัวของเขาละอูรูในสิ่งเร้นลับ 4) ผู้ที่
พิพากษาด้วยบัญญัติที่มีไขบัญญัติของอัลลอฮ์ 5) ผู้ที่ให้ความสำคัญต่อ
มนุษย์ด้วยกัน ทรัพย์สิน เงินทอง และสิ่งอื่นจนผิดบัญญัติของอัลลอฮ์ (อิสลาม
กับแนวความคิดบิดเบือนของชมรมศิษย์เก่าศาสนาวิทยา)

ความว่า : “มูฮัมหมัดนั้น มิได้เป็นบิดาของผู้ใดจากบรรดาผู้ชาย
 ของพวกเจ้า แต่เป็นร่อซูลของอัลลอฮ์และนบีมุฮัมมัดท่านสุดท้าย”
 (อัลอะหซาบ : 40)

ผู้ใดในบรรดานบีมุฮัมมัดที่ได้ทรงให้ชื่อไว้ หรือปรากฏชื่อ
 จากการให้ชื่อของท่านร่อซูลุลลอฮ์เราก็คือศรัทธาต่อท่านนั้นอย่างสะ-
 เียด และเจาะจงแน่นอน อาทิเช่น นุฮฺ, ฮุฎัยฟ, ซอลิห, อิบรอฮีม
 และท่านอื่น ๆ พรอันประเสริฐสุด และความศานติอันสูงส่งจงมี
 แด่นบีมุฮัมมัดของเรา

ส่วนการศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น คือการศรัทธาต่อทุกสิ่ง
 อัลลอฮ์และร่อซูล คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะฮ์ลัม ได้บอกไว้ อันได้
 แก่สิ่งที่จะมีขึ้นหลังจากได้ตายไปแล้ว เช่น การพิชิตนะฮ์ การ
 ลงโทษ การทรมาน และความสำราญในหลุมฝังศพ และสิ่งที่จะ
 เกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ วันแห่งการเกิดขึ้นมาใหม่ซึ่งจะมีความ
 โกลาหล ความคับขัน สะพาน ตรารู การชำระสอบสวน
 การตอบแทน และการแพร่กระจายบันทึกลงในระหว่างมวลมนุษย์
 ก็เข้าอยู่ในการศรัทธาต่อวันปรโลก ดังนั้นจึงมีผู้รับบันทึกด้วย
 มือขวา บ้างก็รับด้วยมือซ้าย หรือทางข้างหลัง การศรัทธาใน
 เรื่องอย่างนี้ สำหรับท่านนบีมุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะฮ์ลัม ซึ่งจะ
 มีผู้มาตีม่านที่อย่างนี้ การศรัทธาในเรื่องสวรรค์ นรก การเห็น
 อัลลอฮ์ของบรรดาผู้ศรัทธา การตรัสของอัลลอฮ์กับเขาเหล่านั้น
 และอื่น ๆ จากนั้น ก็เข้าอยู่ในการศรัทธาต่อวันปรโลกเช่นกัน
 ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศรัทธา ต้องเชื่อมั่นต่อเรื่องดังกล่าวนี้ทั้ง
 หมดตามที่อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ได้แจ้งไว้

ส่วนการศรัทธาต่ออัล กิด้ร นั้น ประกอบด้วยการศรัทธา ต่อสี่ประการดังนี้คือ : ประการแรก อัลลอฮฺ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา นั้น พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่มีมาในอดีต และที่จะมีขึ้นในอนาคต พระ องค์ทรงรู้ถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ ของปวงบ่าว ทรงรู้ถึงปัจจัยยังชีพ(ริสกี) กำหนดวันตาย อายุของคนเหล่านั้นและอื่นจากนั้นอีก ซึ่งไม่มีสิ่งใดเป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง”
(อัลอัมฟาล : 75)

และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า

لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ความว่า : “เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่างและอัลลอฮฺนั้นทรงล้อมรอบทุกสิ่งไว้ใน ความรอบรู้ (อัลญ่อล้าก : 12)

ประการที่สอง : พระองค์ทรงบันทึกสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนด เป็นกฎสภาวะการณ์ดังนี้

พระองค์ตรัสว่า

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ

ความว่า : “ที่แน่นอนนั้นเรารู้ถึงสิ่งที่แผ่นดินจะทำให้(ร่างกาย)

ของเขาเหล่านั้นผู้ร่อน และที่เรานั้นมีบันทึกลงเก็บรักษาไว้
(กอฟ : 4)

และพระองค์ตรัสว่า

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

ความว่า : “และทุกสิ่งเราได้นับรวมมันเอาไว้ในบันทึกอันชัดเจน”
(ยาซิน : 12)

พระองค์ตรัสว่า :

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنْ ذَكَكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

ความว่า : “เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่มีอยู่ใน
ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงนั่นมันอยู่ในบันทึก แท้จริงนั่นมัน
เป็นการง่ายดายแก่อัลลอฮ์ (อัลหัจญ : 70)

ประการที่สาม : การศรัทธาต่อพระประสงค์ของพระองค์ที่มี
บัญชาออกไป ฉะนั้นสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็มีขึ้นมา
สิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ สิ่งนั้นก็ไม่มีขึ้นมา

พระองค์ได้ตรัสว่า

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์”
(อัลหัจญ : 10)

พระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า :

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

ความว่า : “อันที่จริง คำบัญชาของพระองค์นั้น เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็ตรัสกับสิ่งนั้นว่า” จงเป็น “แล้วสิ่งนั้นก็เป็นขึ้นมา” (ยาซีน : 82)

และพระองค์ตรัสว่า

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ความว่า : “และพวกเจ้าจะไม่ประสงค์(สิ่งใด) นอกจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์ด้วยเท่านั้น (ความสำเร็จจึงจะเกิดขึ้น) (อัตตะก๊วร : 29)

ประการที่สี่ : การสร้างสรรค์ของพระองค์อัลลอฮ์ตะอาลา ต่อทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ ไม่มีผู้ใดเป็นผู้สร้างนอกจากพระองค์ และไม่ มีพระผู้ทรงบริหาร นอกจากพระองค์ ดังพระองค์ตรัสว่า

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

ความว่า : “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง (อิซหุมร : 62)

และพระองค์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْفَكُوا

ความว่า : “โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงรำลึกถึงความโปรดปรานของ

อัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า มีใครอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้าง ให้
ปัจจัยยังชีพจากชั้นฟ้า และแผ่นดินอีกหรือ ไม่มีผู้ที่ควรแก่การ
เคารพภักดีนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้าจะถูกผินไปทางใดอีก
เล่า (ทางที่ไม่เชื่อในเอกภาพของอัลลอฮ์)” (ฟาฏีร : 3)

ฉะนั้น การศรัทธาต่ออัลก็ดร์ จึงครอบคลุมการศรัทธาต่อ
สี่ประการนี้ ซึ่งเป็นการศรัทธาของกลุ่มอะฮลิสซุนนะฮฺ วะลญะ-
มาอะฮฺ แตกต่างไปจากผู้ไม่ยอมรับบางประการที่เป็นชาวบิดอะฮฺ
การเชื่อมั่นว่าการศรัทธานั้นคือคำพูดและการกระทำ ก็เข้าอยู่ใน
การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ซึ่งการศรัทธานั้นจะเพิ่มขึ้นโดยการเชื่อ
ฟังปฏิบัติตาม และหย่อนยานโดยการทำอะศียะฮฺ(สิ่งที่เป็นการ
ฝ่าฝืน) และไม่อนุญาติให้กล่าวแก่คนหนึ่งคนใดในหมู่มุสลิมินว่าเป็น
กาฟิร โดยการทำอะศียะฮฺอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีใช้การชिरก
(การตั้งภาคีให้กับอัลลอฮ์) และการปฏิเสธศรัทธา (กุฟร) เป็นต้น
ว่า การทำซินา การลักขโมย การกินดอกเบี้ย, การดื่มของมึนเมา
การอกตัญญูต่อบิดามารดา และอื่น ๆ อีก ที่เป็นบาปใหญ่ トラบ
เท่าที่เขารู้กระทำนั้นมิได้ถือว่าเรื่องดังกล่าวมานั้นเป็นท่อนุมิตี ทั้งนี้
เนื่องจากคำรัสของอัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺว่าตะอาลาที่ว่า

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

ความว่า : “แท้จริง อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้อภัย การตั้งสิ่งใดเป็น
ภาคี กับพระองค์ และพระองค์จะทรงให้อภัยอื่นจากนั้นแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์” (อันนิซาอ : 48)

และเนื่องจากปรากฏในหะดีษข้อเฮียห มุตะวาติร หลาย
หะดีษจากท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ว่า “ผู้ที่มีการ

ศรัทธาอยู่ในหัวใจของเขา มีน้ำหนักเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด ก็
จะได้ออกจากไฟนรก” และส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ก็ได้แก่การที่มีความรัก ความชอบเพื่ออัลลอฮ์ มีความเกลียดชัง
เพื่ออัลลอฮ์ มีการคบค้าสมาคมเพื่ออัลลอฮ์ มีการเป็นศัตรูเพื่อ
อัลลอฮ์ ฉะนั้นมุมินก็จำเป็นต้องรักบรรดามุมินด้วยกัน และ
คบค้าสมาคมกัน เกลียดชังบรรดาकुฟฟาร และเป็นศัตรูกับคน
เหล่านั้น บุคคลชั้นนำของมุมนั้นจากประชาชาติหนึ่งก็ได้แก่สาวก
ของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม ฉะนั้นอะฮ์ลุล-
ซุนนะฮ์ วะลญะมาอะฮ์ จึงต้องรักคนเหล่านั้น ทำดีต่อบุคคลเหล่านั้น
เชื่อมั่นว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นกลุ่มชนที่ดีที่สุด ถัดจากบรรดา
อัมบิยาอ์ ทั้งนี้อาศัยหลักฐานจาก วะนะของท่านนบีญ์ คืออัลลัลลอ -
ฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัมที่ว่า

خَيْرُ الْقُرُونِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ

ความว่า : “ศตวรรษที่ดีที่สุดนั้นคือศตวรรษของฉัน แล้วบรรดาผู้ที่
ต่อจากเขาเหล่านั้น แล้วบรรดาผู้ที่ต่อจากเขาเหล่านั้น”

มุมนี้นับมีความเชื่อมั่นว่า ผู้ที่ประเสริฐสุดในบรรดาสาวกก็
คือท่านอับบักกรอัศซิดดีก ถัดมาก็ท่านอุมัยร้อลฟารูก ถัดมาก็ท่าน
อุษมาน เจ้าของสองรัศมี⁽¹⁾ ถัดมาก็ท่านอะลียะฮ์อัลมุรตะฎอ ขอ
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยท่านเหล่านั้นทั้งหมด ถัดจากท่านเหล่านั้นก็
บุคคลที่เหลือจากจำนวน 10 คนที่ได้รับแจ้งข่าวดีว่าเป็น
ชาวสวรรค์ ถัดมาก็เป็นบรรดาสาวกทั้งหมด บรรดามุมินจะไม่

(1) คือท่าน ได้แต่งงานกับบุตรของท่านร่อซูลถึงสองคน

เข้าไปเกี่ยวข้อง หรือวิจารณ์การโต้แย้งกันระหว่างคอฮาบะฮู (สาวก) บรรดามุฮัมมิดเชื่อมั่นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างสาวกนั้น ท่านเหล่านั้นได้วินิจฉัยใช้ความคิดเห็น ดังนั้นใครที่ประสบกับความถูกต้อง เขาก็ได้รับรางวัลตอบแทนเป็นสองเท่า แต่ผู้ใดที่ผิดพลาดเขาก็จะได้รับรางวัลตอบแทนส่วนเดียว บรรดามุฮัมมิดมีความรักในอะฮุลลอบียัตของท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ให้ความสนิทสนมกับคนเหล่านั้น บรรดาภรรยาของท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผู้เป็นมารดาของบรรดามุฮัมมิด เขาเหล่านั้นมีความพึงพอใจในบรรดาภรรยาของท่านนบี และเขาเหล่านั้นปลีกตัวออกห่างจากแนวทางของพวกรออาฟีฎ ซึ่งพวกนี้เกลียดชังสาวกของท่านร่อซูล ดำว่าสาวกแต่กลับให้ความรักในอะฮุลลอบียัต อย่างเกินเลยขอบเขต คนพวกนี้ยกฐานะของอะฮุลลอบียัตเกินกว่าตำแหน่งที่อัลลอฮุจัดให้พวกเขา และก็เช่นเดียวกัน บรรดาผู้ศรัทธาปลีกตัวออกห่างจากแนวทางของพวกนะวาติบ ซึ่งพวกนี้ทำร้ายอะฮุลลอบียัต ด้วยคำพูดและการกระทำ

ทั้งหมดที่เราได้กล่าวมาแล้ว ในถ้อยความย่อ ๆ นั้นขึ้นอยู่กับภายใต้หลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นหลักการที่อัลลอฮุได้ทรงแต่งตั้งท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มาเพื่อการนั้น และเป็นหลักการเชื่อมั่นของกลุ่มชนที่ได้รับการปลอดภัย ซึ่งเป็นชาวอะฮุลลอบียัต วะลอะฮุอะฮุ ซึ่งท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวไว้ในเรื่องของชนกลุ่มนี้ว่า

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مُصَوِّرَةٌ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ

ความว่า : “ชนกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉัน ยังคงยืนหยัดอยู่บน
ศีลธรรม เป็นกลุ่มชนที่ได้รับความช่วยเหลือ แม้จะมีผู้ใดละทิ้งพวก
เขาก็ไม่ทำให้เป็นภัยแก่พวกเขา จนกว่าจะมีคำบัญชาจากอัลลอ
ฮฺ ชุบฮานะฮฺ มา”

และท่านนบียฺ คือลลิลลอฮฺอะลียะฮฺซัลลัมกล่าวว่า
اِفْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى اِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَاِفْتَرَقَتِ
النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ
عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ
الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ
مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي .

ความว่า : “พวกยะฮูด(ยิว)ได้แตกแยกออกเป็น 71 กลุ่ม และ
ชาวนะศอรอ(คริสต์) ได้แตกแยกเป็น 72 กลุ่ม และประชาชาตินี้
(มุสลิม) จะแตกแยกออกเป็น 73 กลุ่ม ทั้งหมดนั้นลงนรก นอกจาก
กลุ่มเดียวเท่านั้น คือฮาบะฮฺ(สาวก)ได้กล่าวถามว่า “ข้าแต่ท่าน
ร่อซูลุลลอฮฺ กลุ่มนั้นเป็นใครเล่า? ท่านตอบว่า กลุ่มนั้นคือ ผู้ที่มี
การกระทำเหมือนอย่างที่ดินและสาวกของฉันกระทำ”

มันเป็นหลักการเชื่อมั่นที่จำเป็นจะต้องยึดมั่น ดำเนินตาม
อย่างเที่ยงธรรม และระมัดระวังสิ่งที่ผิดแผกไปจากหลักการนี้
ส่วนบรรดาผู้ที่หันเหออกนอกทางของหลักการนี้ และดำ-
เนินไปตามสิ่งที่ตรงกันข้ามนั้น มีมากมายหลายประเภทด้วย
อาทิเช่น กลุ่มผู้เคารพสักการะรูปเคารพ, เจว็ด, มะลาอิกะฮฺ,
บรรดาดาลียฺ, ญิน, ต้นไม้ หิน และอื่น ๆ อีก ฉะนั้นพวกเหล่านี้จะ
ไม่ตอบสนองการเชิญชวนของบรรดาร่อซูล ยิ่งไปกว่านั้นยังขัด

ได้กลับไปสู่ศาสนาของพวกเขาฮิลียะฮ์ ทั้งนี้ก็ด้วยการนับถืออย่าง
เกินเลยขอบเขต ต่อบรรดาอัมมียาฮ์ และบรรดาอะลีเยฮ์ โดยขอ
ดูอา ขอความช่วยเหลือต่อท่านเหล่านั้น และการกระทำอย่างอื่น ๆ
อีกที่เป็นประเภทต่าง ๆ ของการชิริก ชนกลุ่มนั้นไม่รู้จักความ
หมายของคำว่า : ลาอิลาฮ่าอิลลัลลอฮ์ : อย่างที่พวกกุฟฟาร
ชาวอาหรับรู้จักความหมายของข้อความนี้ ฉะนั้นอัลลอฮ์เท่านั้นที่
เป็นผู้ทรงได้รับการขอความช่วยเหลือ

และการชิริกเช่นนี้ ยังคงมีอยู่จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบันของเรา
ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะความอวิชายังคงปกคลุมไปทั่ว และเป็นยุคที่
ห่างไกลจากยุคของการเป็นนบียุ

ข้อสงสัยคลุมเครือของคนรุ่นหลังเหล่านี้ก็เช่นเดียวกับข้อสง-
สัยคลุมเครือของคนรุ่นแรก ๆ ในอดีต นั่นก็คือคำพูดของคน
เหล่านั้นที่ว่า

هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ

ความว่า : “พวกเหล่านี้คือผู้ขอไถ่(โทษ)แทนพวกเรา ณ.อัลลอฮ์”
(คือเมื่อขอความช่วยเหลือจากคนศอลิห หรืออะลีเยฮ์ เขาก็จะพูดว่า
นี่คือผู้ขอไถ่(โทษ)แทนเราณ.อัลลอฮ์) (ยูनुส : 18)

และ

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى

ความว่า : “เรามีได้เคารพภักดี เขาเหล่านั้น นอกจากเพื่อเขาเหล่านั้น
นั้นจะได้ทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์อย่างแท้จริง” (อิซซุมัร
: 3)

อัลลอฮฺซุบฮานะฮู ได้ทรงลงล้างข้อสงสัยคลุมเครืออัน
นี้ และพระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่าใครเคารพภักดีอื่นจาก
พระองค์ ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามเขาผู้นั้นก็ได้ตั้งภาคีกับพระองค์
และได้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺซุบฮานะฮูได้ตรัสว่า

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ

ความว่า : “และเขาเหล่านั้นเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ ซึ่งไม่
สามารถให้โทษหรือให้คุณแก่เขาเหล่านั้นได้ และพวกเขากล่าวว่า
พวกเหล่านี้แหละคือผู้ขอไถ่(โทษ)ให้แก่เรา ณอัลลอฮฺ”

(ยูซุส : 18)

แล้วอัลลอฮฺได้ตอบโต้เขาเหล่านั้น ด้วยคำรัสของพระองค์
ที่ว่า

قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

ความว่า : “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่าพวกเจ้าจะบอกอัลลอฮฺถึงสิ่งที่
(พวกเจ้าเข้าใจว่า) พระองค์ไม่ทรงรู้ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่น
ดินกระนั้นหรือ? มหาบริสุทธิ์พระองค์ และทรงสูงส่งเหนือที่พวก
เขาตั้งภาคี” (ยูซุส : 18)

ดังนั้น อัลลอฮฺซุบฮานะฮู ได้ทรงแจ้งไว้ในอายะฮฺนี้ว่า
การเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ไม่ว่าจะเป็นบรรดาอัมมียาอู

บรรดาอะลียะฮ์ หรือคนอื่น ๆ ก็ตาม ย่อมถือว่าการเคารพภักดีนั้น เป็นชิรกออย่างใหญ่หลวง ถึงแม้ว่าผู้กระทำให้เชื่อเป็นอื่นจากนั้น ก็ตาม

อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ

ความว่า : “และบรรดาผู้ที่ยึดถืออะลียะฮ์(เป็นที่เคารพภักดี อื่นจาก อัลลอฮฺ(พวกเขาจะกล่าวว่า)เราไม่ได้เคารพภักดีเขาเหล่านั้น นอกจากเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้ทำให้เราใกล้ชิดกับอัลลอฮฺอย่าง แท้จริง” (อฺซุหมฺร : 3)

อัลลอฮฺจึงได้ตอบโต้คนเหล่านั้น ด้วยคำรัสของพระองค์ ที่ว่า

إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮฺ ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา ซึ่งสิ่งที่ พวกเขาคัดแย้งกัน แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ชี้นำทางที่ถูกต้อง แก่ผู้ที่เป็นคนโปปด ปฏิเสธศรัทธา” (อฺซุหมฺร : 3)

อัลลอฮฺซุบฮานะฮฺ ได้แจ้งให้เราได้ทราบด้วยอายะฮ์นี้ ว่า การเคารพภักดีของพวกเขาต่อสิ่งอื่นจากพระองค์ ด้วย การ ขอวิงวอน, ความหวาดกลัว, ความหวัง และที่คล้ายคลึงกันนั้นย่อม ถือว่าเป็นการกุฟร (ปฏิเสธศรัทธา) ต่อพระองค์ซุบฮานะฮฺ

และพระองค์ทรงถือว่าคำพูดของพวกเขาที่ว่า พระเจ้าหลายองค์
ของพวกเขา จะทำให้พวกเขาเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ยิ่งขึ้นนั้นเป็น
คำพูดที่มดเท็จ

ส่วนหนึ่งจากการเชื่อมั่นที่ทำให้ตกเป็นกาฟิร อันเป็นการ
เชื่อมั่นที่ตรงกันข้ามกับหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง และขัดแย้งกับ
สิ่งที่บรรดารอซูลได้นำมานั้นก็ได้แก่การเชื่อมั่นของกลุ่มผู้ปฏิเสธ
การมีพระผู้เป็นเจ้า ในยุคปัจจุบันนี้ นั่นก็คือกลุ่มผู้ดำเนินตาม
คำสอนของ มาร์กซ์ เลนิน และคนอื่น ๆ ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเรียกชื่อ
ว่าสังคมนิยม, คอมมิวนิสต์ หรืออะไรอื่นก็ตาม แต่รากฐานของคน
เหล่านั้นก็คือ การปฏิเสธวันกียามะฮฺ ปฏิเสธสวรรค์, นรก และ
ปฏิเสธศาสนาทั้งมวล ผู้ที่พิจารณาดูดำรับตำราและศึกษาสภาพ
ของคนเหล่านั้นแล้ว จะรู้อย่างแน่นอน และไม่มีการสงสัยเลยว่า
การเชื่อมั่นอย่างนี้เป็นการเชื่อมั่นที่ตรงกันข้ามกับศาสนาที่มาจาก
เบื้องบนทั้งมวล และเป็นการเชื่อมั่นที่จะทำให้ผู้เชื่อมั่นไปสู่
บันปลายที่เลวร้ายที่สุดในโลกนี้และปรโลก

และส่วนหนึ่งจากการเชื่อมั่นที่ตรงกันข้ามกับหลักสัจธรรม
นั้นก็ได้แก่การเชื่อมั่นของบางคนในกลุ่มบาฏินียะฮฺ(ชีอะฮฺ) และ
บางคนในกลุ่ม ชูฟีเย ที่ว่า “บางคนในกลุ่มที่พวกเขาให้ชื่อว่า
เอาลียาฮฺ (บรรดาวะลีย) นั้นได้มีส่วนร่วมกับการจัดการ
และการบริหารกิจการของโลก พวกเขาได้ให้ชื่อคนเหล่านั้นว่า
(1) “อัลอักฎ็อบ” (2) “อัลเอาตาด” และ (3) “อัลอัมวาน” และชื่อ

(1) พหูพจน์ของ “อฎุบ” เป็นระดับหนึ่งของบุคคลชั้นนำของพวกชูฟีเย
(2) พหูพจน์ของ “วะตัก” เป็นระดับหนึ่งของบุคคลชั้นนำของพวกชูฟีเยเช่น
เดียวกัน

(3) พหูพจน์ของ “เฆาะ” ผู้ที่ได้รับการร้องขอความช่วยเหลือในยามคับขัน

อื่น ๆ อีก ล้วนแล้วแต่ผู้เชื่อถือจะประดิษฐ์คิดขึ้นมาตั้งให้แก่พระเจ้าของพวกเขา และนี่ย่อมเป็นการตั้งภาคีที่น่าเกลียดที่สุดในด้านอิรฎูบียะฮฺ (การเชื่อถือเรื่องเอกภาพ ของอัลลอฮฺในทางการสร้างสรรค์) ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เลวร้ายยิ่งไปกว่าการชิริกในสมัยญะฮิลียะฮฺ เพราะว่ากุฟฟารอาหรับในสมัยญะฮิลียะฮฺนั้นมิได้ตั้งภาคีกับพระองค์ ในเรื่องของเตาฮีดฎูบียะฮฺ (การเชื่อถือในเรื่องเอกภาพของอัลลอฮฺ ในการสร้างสรรค์) หากแต่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์ ในเรื่องการอิบาดะฮฺ และการชิริกของพวกเขาก็เป็นในยามผาสุก ส่วนในภาวะคับขันแล้ว พวกเขาจะถวายเป็นการอิบาดะฮฺแก่พระองค์อัลลอฮฺองค์เดียว

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا بَجَحْتُهُمْ إِلَى الْبَرَادَا هُمْ يُشْرِكُونَ

ความว่า : “ดังนั้น เมื่อพวกเขาโดยสารเรือ พวกเขาก็วิ่งวอนต่ออัลลอฮฺในฐานะผู้บริสุทธิ์ใจ มอบการเคารพภักดีแด่อัลลอฮฺ แต่เมื่อพระองค์ได้ให้พวกเขาขึ้นบกด้วยความปลอดภัยแล้ว เมื่อนั้นพวกเขาก็ทำชิริก(ตั้งภาคี) กับพระองค์” (อัลอังกะบูต : 65)

ส่วนทางด้านเตาฮีดฎูบียะฮฺนั้น พวกเขายอมรับว่าเป็นของอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้นดังที่พระองค์ตรัสว่า

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

ความว่า : “และหากเจ้า(มุฮัมมัด) ถามเขาเหล่านั้น(มุชริกีน) ว่า ใครเป็นผู้บังเกิดพวกเขา แน่نونพวกเขาก็จะตอบว่าอัลลอฮฺ” (อัซซุครุฟ : 87)

และพระองค์ตรัสว่า

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

ความว่า : “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า ใครให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน จากชั้นฟ้าและแผ่นดิน หรือว่าใครถือกรรมสิทธิ์การฟัง และการมองเห็น และใครเอาที่เป็นออกจากที่ตาย และเอาที่ตาย ออกจากที่เป็น และใครบริหารกิจการ พวกเขาก็จะกล่าวว่า “อัลลอฮฺ”เจ้า(มุฮัมมัด)ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ยำเกรงอีกหรือ?” (ยูซุฟ : 31)

และอายาตอื่น ๆ ที่มีความหมายทำนองนี้ยังมีอีกมากมาย

ส่วนมุขริกิน (ผู้ตั้งภาคี) ในสมัยหลัง ๆ นั้นได้เพิ่มเติมไปจากมุขริกินในยุคต้น ๆ อีก 2 ด้าน

ด้านที่หนึ่ง : บางคนในพวกหลังนั้น ได้เพิ่มการตั้งภาคีในเรื่องเตาฮีดรูปูปียะฮฺ

ด้านที่สอง : พวกเขามีการตั้งภาคี ในยามผาสุก และในยามคับขัน ดังที่ผู้คบค้าสมาคมกับพวกเหล่านี้ย่อมทราบดี ซึ่งผู้นี้จะเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน ณ หลุมฝังศพของอัลหุซัยน⁽³⁾ และอัลบะตะวี⁽⁴⁾ และอื่น ๆ จากคนทั้งสอง ในประเทศอิยิปต์ นอก

(3) หลุมฝังศพของ อัลหุซัยน บุตรของท่านอะลีย อิบนิอะบีฏอลิบ ซึ่งอยู่ที่มัสยิด อัลหุซัยน ในกรุงไคโร ประเทศอิยิปต์

(4) หลุมฝังศพของ เชคอะหมัด อัลบะตะวี อยู่ที่มัสยิดเชคอะหมัดอัลบะตะวี เมืองฏ็อนฏอ ประเทศอิยิปต์

จากนี้ก็มี ณ.หลุมฝังศพของ อัล'ไอเดะรุซในเอเดน อัลฮาดียฺที่ประเทศเยเมน อิบน์ลอะร็อบียฺ ที่ประเทศซาม(ซีเรีย) เซออับลูกอเดรอัลญัยลานียฺที่ประเทศอิรัก และหลุมฝังศพคนอื่น ๆ อีก ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ซึ่งสามัญชนทั่วไปให้ความนับถืออย่างล้นเหลือ อีกทั้งยังได้เห็นสิทธิของอัลลอฮฺซุบฮานะฮฺนุหลาย ๆ อย่างไปให้แก่หลุมฝังศพเหล่านั้น⁽⁵⁾ มีคนเป็นจำนวนมากเหลือเกินที่คัดค้านการกระทำของคนเหล่านั้น และแจ้งให้พวกเขาได้รู้ถึงความแท้จริงของเตาฮีด ที่อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นะบียฺของพระองค์ และบรรดาอรุซูลก่อนหน้าท่านมาเผยแพร่นั้น เราจึงขอกล่าวว่า : อินนาลิลลาฮฺ วะอินนาอิลัยฮิรอญญูน แท้จริงเราเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และแท้จริงเราเป็นผู้กลับไปหาพระองค์และเราขอต่อพระองค์ได้ทรงโปรดให้คนเหล่านั้นได้กลับไปสู่ความเที่ยงธรรม ขอให้มิผู้เรียกร้องไปสู่ทางที่ถูกต้อง เพิ่มมากขึ้นในระหว่างคนเหล่านั้น และขอพระองค์ได้ทรงอำนวยความสำเร็จแก่บรรดาผู้นำ และอุละมาฮฺของมุสลิมิน ในการต่อต้านการชirkประเภทนี้ ขจัดมันและวิถีทางของมันให้สูญสิ้นไป แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงใกล้ชิด

ส่วนหนึ่งจากหลักการเชื่อมั่นที่ตรงข้ามกับหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ในเรื่องของบรรดาพระนามและคุณลักษณะนั้นก็ได้แก่หลักการเชื่อมั่นของชาวบิตอะฮฺที่เป็นพวกญะฮีมียะฮฺ พวก

---

(5) อาทิเช่น สิทธิของพระองค์ในการขอความช่วยเหลือ สิทธิของพระองค์ในการบนบาน และอื่น ๆ อีกที่เป็นสิทธิของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นกลับนำเอาไปใช้กับเจ้าของหลุมฝังศพ

มัวะตะชิละฮุ และผู้ดำเนินตามทางของเขาเหล่านั้น ในการปฏิเสธ คุณลักษณะของอัลลอฮุ ไม่รับรู้ในเรื่องคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ของพระองค์ และบรรยายคุณลักษณะของพระองค์ ด้วยคุณลักษณะของสิ่งที่ไม่ใช่หรือสิ่งที่เป็นวัตถุ หรือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ มหาบริสุทธิ์อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พ้นจากคำพูดของเขาเหล่านั้น ยังมีบางคนที่ติดเข้าไปอยู่ในกลุ่มบุคคลดังกล่าว ซึ่งก็ได้แก่ผู้ที่ปฏิเสธบางคุณลักษณะ และยืนยันในบางคุณลักษณะ เช่นพวกอะซาอิเราะฮุ เป็นต้น ดังนั้น ในการที่พวกเขายืนยันในบางคุณลักษณะ พวกเขาก็จำเป็นต้องทำเหมือนกับที่พวกเขาพยายามหลีกเลี่ยงในเรื่องศิฟาตที่พวกเขาปฏิเสธ และพวกเขาก็ตีความหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ ด้วยการกระทำเช่นนั้น พวกเขายังขัดแย้งกับหลักฐานที่ได้จากการฟังการถ่ายทอด (อัลกุรอานและอัลฮุคฺมุนนะฮฺ) และหลักฐานทางสติปัญญา พวกเขาขัดแย้งอย่างขัดแย้งในเรื่องเช่นนั้น ส่วนกลุ่มอะฮฺลุลฮุคฺมุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺนั้น พวกเขายืนยันให้กับอัลลอฮฺ ในสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันแก่ตัวของพระองค์เอง หรือยืนยันตามที่ร่ำลือของพระองค์ยืนยันให้กับพระองค์ ในรูปของการให้ความสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพระนาม หรือคุณลักษณะของพระองค์ก็ตาม พวกเขา(อะฮฺลุลฮุคฺมุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ) ถือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์ปราศจากความคล้ายคลึง และความเหมือนใด ๆ ทั้งสิ้น ปลีกตัวออกห่างจากการปฏิเสธคุณลักษณะ ดังนั้นพวกเขาก็ปฏิบัติตามหลักฐานทั้งหมด พวกเขาไม่บิดเบือน ไม่เปลี่ยนแปลงและไม่ถือตามที่บางกลุ่มถือว่าพระองค์ไม่มีคุณลักษณะ ในที่สุดพวกเขาก็ปลอดจากการขัดแย้ง ซึ่งคนอื่น ๆ ตกอยู่ในเรื่องนั้น ดังที่ได้เคย

ชี้แจงไว้แล้ว นี่คือนหนทางแห่งความปลอดภัยและความสันติสุขใน
 ดุนยาและอาคิเราะฮฺเป็นหนทางที่ถูกต้องที่ชาวสลัฟ(บรรพชนยุค
 ตัน ๆ แห่งอิสลาม) ของประชาชาตินี้และบรรดาผู้นำได้ดำเนินไป
 แล้ว และชนรุ่นหลังของประชาชาติจะไม่อยู่ในความถูกต้องใช้
 ได้ เว้นแต่ชนรุ่นแรกจะอยู่ในความถูกต้องเสียก่อน และนั่นก็คือ
 การดำเนินตามอัลกิตาบ (อัลกุรอาน) และอัซซุนนะฮฺ และละทิ้ง
 สิ่งที่ขัดแย้งกับสองสิ่งนั้น

وجوب عبادة الله وحده وبيان أسباب النصر على أعداء الله

จำเป็นต้องอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ของค์เดียว

การชี้แจงสาเหตุแห่งการได้ชัยชนะต่อศัตรูของอัลลอฮ์

สิ่งจำเป็นที่สำคัญที่สุดเหนือมุกัลลัฟ (ผู้บรรลุลุศานภาวะ) และเป็นบัญญัติที่ใหญ่ยิ่งที่สุดก็คือ การที่เขาคำพรักดี พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระผู้เป็นเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินพระผู้เป็นเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ผู้ตรัสไว้ในคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ว่า

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ความว่า : “แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวันแล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวัน ในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้น โดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่า การสร้างและ

กิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์
อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของแห่งสากลโลก” (อัลอะอรอฟ: 54)

พระองค์อัลลอฮ์ชุบฮานะฮ์ ได้ทรงบอกไว้ในที่อื่น ในคัมภีร์
ของพระองค์ว่า พระองค์ทรงบังเกิดมนุษย์ และญิน ขึ้นมาเพื่อ
เคารพภักดีพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

ความว่า : “ข้ามิได้บังเกิดญิน และมนุษย์มาเพื่ออะไร นอกจาก
เพื่อเคารพภักดีข้า” (อิซซารียาต : 56)

และการอิบาดะฮ์ซึ่งอัลลอฮ์บังเกิดญิน และมนุษย์มาเพื่อ
การนั้นก็คือ การอิบาดะฮ์ ต่อพระองค์องค์เดียวเท่านั้น โดยการ
อิบาดะฮ์ ประเภทต่าง ๆ อันได้แก่ การละหมาด การถือศีลอด
การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ การรูกะวะ (การโค้ง) การสุญูด
(การกราบ) การฏอวาฟ(เวียนรอบกะอฺบะฮ์) การเชือดสัตว์
การบนบาน ความหวาดกลัว ความหวัง, การขอความช่วยเหลือ
การขอป้องกัน, และทุกประเภทของการขอวิงวอน และที่นับเข้า
อยู่ในการนี้ก็ ได้แก่การเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ชุบฮานะฮ์ ในทุก
คำบัญชาใช้ และละทิ้งทุกอย่างที่พระองค์ทรงห้าม ตามที่คัมภีร์
อันทรงเกียรติของพระองค์ และซุนนะฮ์ของร่อซูล ผู้ซื่อสัตย์ของ
พระองค์ ได้ชี้บ่งไว้ อัลลอฮ์ชุบฮานะฮ์ได้ทรงมีบัญชาใช้มนุษย์
และญินให้ทำการอิบาดะฮ์ดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นอิบาดะฮ์ที่พระองค์
ทรงบังเกิดมนุษย์และญินมา เพื่อการนั้น ทรงส่งบรรดาร่อซูลมา
และทรงประทานบรรดาคัมภีร์มา เพื่อมาชี้แจงแยกแยะรายละเอียด-

เยียดของการอิบาตะสุเหล่านั้ พระองค์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ความว่า : “โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงเคารพภักดีพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเจ้า ซึ่งทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มีมาก่อนพวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 21) และพระองค์
ตรัสว่า

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

ความหมายของคำว่า “ก็ฏอ” ในที่นี้หมายถึง “อะมะร่อ” และ
“เอาศอ” บัญชาให้ หรือสั่งเสีย ความหมายของอายะฮ์นี้มีว่า
“และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้บัญชาไว้ว่า” “พวกเจ้าจะต้องไม่
เคารพภักดี (ผู้ใด) นอกจากพระองค์ และจงทำดีต่อบิดามารดา”
(อัลอิสรอ : 23)

และพระองค์ตรัสว่า

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ

ความว่า : “และพวกเขาก็มิได้ถูกใช้(ในสิ่งอื่นใด) นอกจากเพื่อ
ให้พวกเขาเคารพภักดีอัลลอฮ์ ในฐานะผู้มอบการอิบาตะสุนั้น
ให้แก่พระองค์เท่านั้น และในฐานะผู้เฝ้าหาความจริงและเพื่อ
ให้พวกเขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและการจ่ายซะกาต และนั้น

แหละคือศาสนาอันเที่ยงตรง" (อัลบัยยีนะฮ์ : 5)

อายาตต่าง ๆ ที่มีความหมายทำนองนี้มีมากมาย
และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ความว่า : "สิ่งใดที่ร่อซูลได้นำมายังพวกเจ้า ก็จงยึดถือไว้ และสิ่งใดที่ร่อซูลได้ห้ามปรามพวกเจ้าก็จงยับยั้ง และจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรุนแรงในการลงโทษ" (อัลหัชร : 7)

และพระองค์ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ความว่า : "ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูล และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย แต่ถ้าหากพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปหาอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) และอรร่อซูล(ซุนนะฮ์) หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งดียิ่ง และเป็นการกลับที่สวยงามยิ่ง" (อันนิซาอ์ : 59)

และพระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

ความว่า : “ผู้ใดเชื่อฟังร่อซูล แน่نونเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์”
(อันนิซาอ : 80)

และพระองค์ตรัสว่า

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

ความว่า : “โดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งร่อซูลมาให้แก่ทุกประชา-
ชาติ (ร่อซูลคนนั้นจะพร่ำสอนว่า) พวกท่านจงอับดาอะฮ์ต่ออัลลอฮ์
และจงห่างเหินจาก ฏอฆูต(ชัยฏอน หรือเจว็ด)” (อันนะฮล : 36)

และพระองค์ตรัสว่า

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

ความว่า : “และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากว่า
เราจะได้มีวะฮียฺยังเขาว่าไม่มีผู้ที่ควรแก่การเคารพภักดีอื่นใด
นอกจากข้า ฉะนั้นจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัลอัมบิยาอู : 25)

และพระองค์ตรัสว่า

الرَّكَنُ أَحْكَمْتُ، إِنَّهُ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

ความว่า : “อะลีฟ,ลาม,รอ (นี่คือ) คัมภีร์อันมีบรรดาอายาตของ
คัมภีร์นั้นถูกทำให้รัดกุมชัดแจ้ง แล้วได้ถูกแยกแยะจากที่พระผู้
ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียด (ไอ้มุฮัมมัดจงชี้

แก่คนทั้งหลายว่า) พวกท่านอย่าได้เคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันนี่เป็นผู้ตักเตือน และผู้บอกข่าวดีจากพระองค์แก่พวกท่าน" (สุต : 1-2)

ดังนั้น อายาตมูหะมาต (ที่ชัดแจ้ง) เหล่านี้ และที่มีความหมายทำนองเดียวกัน ซึ่งระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ล้วนแล้วแต่บ่งถึงความจำเป็นจะต้องมอบการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และนั่นคือรากฐานของศาสนา และเป็นที่มาของหลักปฏิบัติ ในทำนองเดียวกันย่อมบ่งถึงว่าการนั้นเป็นเหตุผลสูงสุดของการบังเกิดมนุษย์และญิน การส่งบรรดารอซูล และการประทานคัมภีร์ลงมา ฉะนั้นจึงจำเป็นแก่บรรดามุกลัลฟ์ (ผู้บรรลุนิติภาวะ) จะต้องเอาใจใส่ต่อเรื่องนี้ หากความเข้าใจและระมัดระวัง มิให้เป็นอย่างคนจำนวนมากที่สังกัดอยู่ในอิสลามแล้ว กระทำการอย่างเกินเลยขอบเขต ในการยกย่องบรรดาอัมบิยาอฺคนซอลิหฺ ก่อสร้างมัสยิดและโดม บนหลุมฝังศพของคนเหล่านั้น ขอวิงวอนต่อคนเหล่านั้น ขอความช่วยเหลือ, หันไปพึ่งคนเหล่านั้น อ้อนวอนขอร้องให้คนเหล่านั้นทำธุระให้ ขอร้องให้ปลดเปลื้องภาระ, ความคับขัน ขอให้หายป่วย การขอช่วยให้ได้รับชัยชนะต่อศัตรูผู้ปรปักษ์ และอื่น ๆ อีกที่เป็นประเภทต่าง ๆ ของการชirik (การตั้งภาคี) ที่ใหญ่ที่สุด ในรายงานหะดีษข้อเหี้ยม จากท่านร่อซูล คืออัลลลอฮ์จะลบล้างชะลัม ก็ปรากฏว่ามีสิ่งที่พ้องกับข้อชี้บ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ เพราะในข้อเหี้ยมบุคอรี และมุสลิมมีว่า

عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ ؟

فَقَالَ مُعَاذُ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ
(حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)

ความว่า : “มีรายงานจากมุอ้าซ ร่อคียัลลอฮุอันฮุว่า ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลยฮะซัลลัม กล่าวแก่เขาว่า” ท่านทราบไหมว่า
อะไรคือสิทธิของอัลลอฮ์ ที่มีต่อปวงบ่าว และอะไรคือสิทธิของ
ปวงบ่าวที่มีต่ออัลลอฮ์ ฉันกล่าวว่า : อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
เท่านั้นที่รู้อยู่ ท่านนบียะคือลัลลอฮุอะลยฮะซัลลัม จึงกล่าวว่า
“สิทธิของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวก็คือการที่พวกเขาเคารพภักดี
พระองค์ และไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และสิทธิของ
ปวงบ่าวที่มีต่ออัลลอฮ์ก็คือ : การที่พระองค์จะไม่ทรงลงโทษ ผู้ที่
ไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ (อัลหะดีส)

ในตำราหะดีสข้อเหียห ของอัลบุคอรีย ซึ่งเป็นรายงานจาก
อิบนัมัสอู๊ด ร่อดียัลลอฮุอันฮุ มีว่า : ท่านนบียะ คือลัลลอฮุอะลยฮะ
วะซัลลัม กล่าวว่ :

مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو اللَّهَ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ

ความว่า : “ผู้ใดตายในสภาพที่เขาขอวิงวอนต่อผู้อื่น เท่าเทียมกับ
อัลลอฮ์ เขาก็ต้องเข้านรก” และมุสลิมได้นำเสนอไว้
ในตำราหะดีสข้อเหียหของท่าน ซึ่งเป็นรายงานจาก ญาบิร
ร่อดียัลลอฮุอันฮุว่า : ท่านนบียะคือลัลลอฮุอะลยฮะซัลลัม กล่าวว่

مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ

لَقِيَهُ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ

ความว่า : “ผู้ใดพบอัลลอฮ์ โดยที่เขาไม่ได้ตั้งภาคีให้กับพระองค์ เขาก็เข้าสวรรค์ และผู้ใดพบพระองค์โดยที่เขาได้ตั้งภาคีให้กับพระองค์ เขาก็เข้านรก” หะดีษที่มีความหมายทำนองเดียวกันนี้มีมากมายและปัญหานี้เป็นปัญหาที่สำคัญ และใหญ่ยิ่ง อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งนบีของพระองค์ มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มาให้เชิญชวนไปสู่การเตาฮีด (การให้อเอกภาพแด่อัลลอฮ์) และให้ห้ามปรามมิให้ทำการชริก(การตั้งภาคีให้กับพระองค์) ท่านนะบีจึงทำหน้าที่ป่าวประกาศสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้มาของท่านนบี อะลัยฮิสซอลาตุวัสสลาม อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ยิ่ง ท่านได้ถูกทำร้ายอย่างรุนแรงที่สุดในการทำงานเพื่ออัลลอฮ์ แต่ท่านก็อดทนต่อการนั้น และบรรดาสาวกของท่านก็อดทนอย่างที่สุดพร้อมกับท่าน ในการเผยแพร่ การเรียกร้องเชิญชวน จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดรูปเคารพ และเจวิตให้สูญสิ้นไปจากคาบสมุทรอาหรับ แล้วผู้คนก็ได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามกันเป็นพวก ๆ ได้มีการทำลายรูปเคารพที่อยู่รอบ ๆ อัลกะอฺบะฮ์ และที่อยู่ภายในอัลกะอฺบะฮ์ ได้มีการทำลายรูปเคารพที่ชื่อ อัลลาต อัลอุซซา และมะนาต อีกทั้งได้ทำลายรูปเคารพต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามเผ่า ตามก๊กต่าง ๆ พงนาถของอัลลอฮ์ก็สูงส่งขึ้น อัลอิสลามก็ได้ปรากฏชัดขึ้นในคาบสมุทรอาหรับ หลังจากนั้นมุสลิมก็ได้มุ่งหน้าเรียกร้องเชิญชวน และทำการต่อสู้ เพื่อขยายอิสลามให้ออกไปภายนอกคาบสมุทรอาหรับ และด้วยพฤติกรรมของคนเหล่านั้น อัลลอฮ์ก็ได้ทรงฮิยาอะฮ์(นำสู่

ทางที่ถูกต้อง) ผู้ที่มีส่วนได้รับความสุขอย่างแน่นอนจากปวงบ่าวของพระองค์ และด้วยคนเหล่านั้น(มุสลิมี่นรุ่นแรก ๆ) พระองค์ได้ทรงเผยแพร่อัจฉริยธรรม และความเป็นธรรมในส่วนต่าง ๆ ของโลก และคนเหล่านั้นก็ได้กลายเป็นผู้นำแห่งการแนะนำชี้แจงสู่แนวทางที่ถูกต้อง เป็นผู้นำแห่งัจฉริยธรรม เป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนสู่ความเป็นธรรม และการฟื้นฟูพัฒนาบรรดาผู้นำแห่งการชี้นำทาง และบรรดาผู้นำแห่งการเรียกร้องเชิญชวน ที่เป็นชนรุ่นตาบียีน (ผู้มาหลังค่อฮาบะฮฺ)และบรรดาผู้ดำเนินตามตาบียีน ด้วยดีก็ได้ดำเนินตามแนวทางของชนรุ่นแรก ๆ (คือค่อฮาบะฮฺ และตาบียีน) คนเหล่านั้นเผยแพร่อัจฉริยธรรมของอัลลอฮฺ เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ทั้งหลายไปสู่การให้เอกภาพแด่อัลลอฮฺ ต่อสู้ในหนทางอัลลอฮฺด้วยตัวตน และทรัพย์สินสมบัติ หากเป็นเรื่องของอัลลอฮฺแล้วพวกเขาจะไม่กลัวเกรงคำดำหนิตินิน (เพราะถือว่าเป็นการทำเพื่ออัลลอฮฺ) พระองค์จึงทรงสนับสนุนช่วยเหลือพวกเขา และทรงให้พวกเขาได้รับชัยชนะเหนือผู้ที่มารุกรานราวี และทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วน ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ในคำรัสของพระองค์ที่ว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن نَّصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

ความว่า : “โอ บรรดาผู้ศรัทธาแล้วทั้งหลาย หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮฺ⁽¹⁾แล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า และทรงทำให้เท้าของพวกเจ้าแน่นแฟ้น⁽²⁾ยิ่งขึ้น” (มุฮัมมัด : 7)

(1) การช่วยเหลือพระองค์ก็คือการปฏิบัติตามพระบัญชา และละเว้นสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม

(2) พระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้ายืนหยัดอย่างมั่นคงในการต่อสู้กับศัตรู

และดำรัสของพระองค์ที่ว่า

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
ءَاتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَاللَّهُ
عَلِيمُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

ความว่า : “และแน่นอน อัลลอฮฺทรงช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือ
พระองค์ แท้จริงอัลลอฮฺทรงพลัง ทรงเดชานุภาพบรรดาผู้ที่หาก
เราให้ความมั่นคง(ในทางอำนาจ) แก่พวกเขา ณผืนแผ่นดิน
พวกเขาก็ดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต และใช้ให้ทำความดี
และห้ามปรามการทำชั่ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายนั้น
เป็นสิทธิของอัลลอฮฺองค์เดียว (พระองค์จะทรงให้เกียรติ หรือ
ให้ความต่ำต้อยแก่ผู้ใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์)” (อัล-
หัจญ์ : 40-41)

ต่อมานุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไป เกิดความแตกแยกกันเมิน
เจตต่อการต่อสู้ ชอบความสุขสำราญมากกว่า ดำเนินตามอารมณ์
ใฝ่ต่ำ ความชั่วช้าต่าง ๆ ก็ปรากฏมากขึ้นในระหว่างหมู่มนุษย์
เว้นแต่ว่าจะมีบางคนที่อัลลอฮฺทรงปกป้องคุ้มครองเขา เมื่อเป็น
เช่นนั้น พระองค์จึงทรงให้ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแก่พวกเขา
(พวกตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ) และพระองค์ทรงให้ศัตรูของพวกเขา
มีพลังอำนาจมากขึ้น, ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในการที่พวกเขา
ได้ประพฤติปฏิบัติมา และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้านั้นไม่ทรงเป็นผู้.

อธรรม ต่อปวงบ่าว

อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

ความว่า : “แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของ
หมู่คณะใด จนกว่าเขาเหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลงสภาพตัวของเขา
เองเสียก่อน” (อฺรเราะด : 11)

ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่จำเป็นแก่มุสลิมทุกคน ไม่ว่าจะป็น
รัฐบาล หรือประชากรก็ตาม จะต้องกลับไปสู่อัลลอฮฺซุบฮานะฮู
มอบการอืบาตะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่อัลลอฮฺองค์เดียว
เท่านั้น และสำนึกผิดขออภัยแก่โทษต่อพระองค์ในสิ่งที่แล้ว ๆ มา
อันได้แก่ความบกพร่อง และบาปของเขาเหล่านั้น แล้วรีบปฏิบัติ
สิ่งที่อัลลอฮฺทรงบังคับใช้ อันได้แก่สิ่งที่ป็นฟิรฎ และออกห่างจาก
สิ่งที่พระองค์ทรงห้าม อีกทั้งยังต้องสั่งเสียซึ่งกันและกัน และ
ให้ความร่วมมือกันในเรื่องดังกล่าว

ส่วนหนึ่งจากสิ่งสำคัญยิ่งของเรื่องดังกล่าวก็คือ การ
สถาปนาบทลงโทษตามบทบัญญัติศาสนา เอาบัญญัติศาสนา
เป็นข้อตัดสิน ในระหว่างมนุษย์ในทุกเรื่อง และฟ้องร้องกันก็ให้
เป็นไปตามบัญญัติศาสนา แล้วระงับใช้กฎหมายที่วางขึ้นเอง
ที่ซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติของอัลลอฮฺ ไม่หันไปใช้บทบัญญัติที่
วางขึ้นมาเองเป็นข้อตัดสิน และจำต้องให้ประชากรมุสลิมทุกชาติ
ใช้บัญญัติศาสนาเป็นข้อตัดสิน อีกทั้งบรรดาอุละมาอฺ ก็จำเป็นต้อง
ให้ความเข้าใจแก่ผู้คนในเรื่องของศาสนา เผยแพร่การทำให้

เกิดความตื่นตัวทางศาสนา มีการสังเสียดซึ่งกันและกันในเรื่องที่เป็นสังฆธรรมและความอดทน กำชับกันในเรื่องที่ดี ห้ามปรามการทำความชั่ว และส่งเสริมบรรดาผู้ปกครองให้กระทำเช่นนั้น นอกจากนี้ก็จำต้องปราบปรามต่อต้านอุดมการณ์ที่บ่อนทำลาย เช่น ลัทธิสังคมนิยม ลัทธิบาธ การถือสิทธิในชาตินิยม และอื่น ๆ อีกที่เป็นอุดมการณ์ และแนวความคิดต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับบทบัญญัติของศาสนา ด้วยการกระทำดังกล่าวอัลลอฮฺจะทรงปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เสื่อมเสียให้เป็นดีแก่บรรดามุสลิมิน จะทรงทำสิ่งที่มันแต่ลดไปให้กลับคืนสู่เขาเหล่านั้น จะทรงทำให้ความรุ่งโรจน์ของเขาเหล่านั้นในอดีตได้กลับคืนสู่พวกเขาอีก จะทรงช่วยเหลือเขาเหล่านั้น(บรรดามุสลิมิน) ให้สามารถชนะศัตรูได้ แล้วทรงให้พวกเขามีความมั่นคงบนพื้นพิภพนี้ดังที่พระองค์ตรัสไว้ และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้มีวาจาสัตย์ยิ่ง

وَكَاثِبًا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

ความว่า : “และปรากฏว่าเป็นหน้าที่ของเรา ที่จะต้องช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา” (อิรรูม : 47)

และพระองค์ตรัสว่า

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

ความว่า : “อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และประกอบกรรมดีในหมู่พวกเขาว่า แน่หนอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทน ณ มินแผ่นดิน ดังที่ได้เคยให้บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเป็นตัวแทนมาแล้ว และแน่อนพระองค์จะทรงให้ความมั่นคงแก่พวกเขา ซึ่งศาสนาของพวกเขาที่พระองค์ได้ทรงคัดเลือกไว้ให้พวกเขา และหลังจากความหวาดกลัวของพวกเขา พระองค์จะทรงเปลี่ยนให้พวกเขาซึ่งความปลอดภัย พวกเขาเคารพภักดีข้าพวกเขาไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับข้า และผู้ใดปฏิเสธหลังจากนั้น ดังนั้นเหล่านี้แหละพวกเขาก็เป็นผู้ฟ่าฝืน” (อันบูร : 55)

และพระองค์ตรัสอีกว่า

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

ความว่า : “และแน่อนยิ่ง เราช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธาของเรา และบรรดาผู้ศรัทธา ขณะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และในวันที่บรรดาพยานจะถูกขึ้น(วันกิยามะฮฺ) วันซึ่งการแก้ตัวจะไม่ให้ประโยชน์แก่เหล่าผู้อธรรม และพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และได้ที่พำนักที่เลวร้ายยิ่ง” (อัลมุมีน : 51-52)

และอัลลอฮ์ชูปฮานะฮฺวะตะอาลานั้น เป็นผู้ทรงได้รับการขอให้ทรงปรับปรุงแก้ไขบรรดาผู้นำของมุสลิมิน และมุสลิมินทั่วไป ขอพระองค์ได้ทรงประทานแก่เขาเหล่านั้นซึ่งความเข้าใจ

ในศาสนา ขอพระองค์ได้ทรงรวมเขาเหล่านั้นให้เป็นปึกแผ่น ตั้งมั่นอยู่บนความดีกว่า (ยำเกรง)ต่อพระองค์ขอได้ทรงนำเขาเหล่านั้นทั้งหมด สู่ทางของพระองค์ที่เที่ยงตรง ขอทรงช่วยเหลือสนับสนุนสัจธรรมและขจัดสิ่งที่เป็นเท็จ ด้วยเขาเหล่านั้น และขอได้ทรงประทานความสำเร็จแก่เขาเหล่านั้นในความร่วมมือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม, ความยำเกรง, การสั่งเสียกันให้มี สัจธรรม และความอดทน

แท้จริงพระองค์นั้น ทรงเป็นผู้ดูแลที่ใกล้ชิด และเป็นผู้ทรง อานุภาพในเรื่องดังกล่าว

ขออัลลอฮ์ได้ทรงประทานพร และความสันติแด่บ่าว, ร่อซูล และผู้ที่ดียิ่งของพระองค์คืออนบี, อิมาม และนายของเรา มุฮัมมัด บินอับดิลลาฮ์ และแด่วงศ์วาน, สาวกของท่าน และผู้ดำเนินตาม แนวทางที่ถูกต้องของท่าน ขอความสันติ ความเมตตา และความ สิริมงคลจากอัลลอฮ์จงประสบแด่ท่านทั้งหลาย

نواقض الإسلام

สิ่งที่ทำให้เสียอิสลาม

พี่น้องมุสลิม ฟังทราบเถิดว่า อัลลอฮฺซุบฮานะฮฺวะตะอาลา ได้กำหนดให้พวกป่าวเข้าสู่ศาสนาอิสลาม ยึดมั่นศาสนาไว้ และให้ระมัดระวังสิ่งที่ผิดแผกไปจากศาสนานี้ พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งนบีของพระองค์มาเรียกร้องเชิญชวนสู่การนั้น และพระองค์ทรงบอกให้ทราบ ว่า ผู้ใดดำเนินตามท่านนบีอยู่ก็อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ผู้ใดผินหลังให้ เขาก็หลงผิด พระองค์ได้ทรงเตือนไว้ในหลายอายาตเกี่ยวกับสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม เตือนให้ตระหนักถึงประเภทต่าง ๆ ที่เป็นการตั้งภาคีกับพระองค์ และการกufr (ปฏิเสธศรัทธา)

อุละมาอฺหลายท่าน-ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขาเหล่านั้นด้วย- เกิด-ได้กล่าวในบทว่าด้วยมรตัด (ผู้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม) ว่า มุสลิมนั้น อาจจะออกนอกศาสนา ด้วยประการต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม ซึ่งทำให้เลือดและทรัพย์สินสมบัติของเขาเป็นของมุนัฟิ⁽¹⁾ แล้วเขาผู้นั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ภายนอกกรอบของอัลอิสลาม ประการที่สำคัญและเกิดขึ้นมากที่สุดก็มีอยู่ 10 ประการด้วยกัน⁽²⁾ ซึ่งเราขอกล่าวแก่ท่านอย่างย่อ ๆ เพื่อท่าน

(1) คืออุมมิดิให้ฆ่าได้ และยึดทรัพย์ได้

(2) ขัศดี อิมามมุฮัมมัด บินอับดุลวะฮฺฮาบ และคนอื่น ๆ ที่เป็นนักวิชาการ-ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขาเหล่านั้นด้วย-เกิด-ได้ระบุ 10 ประการนั้นไว้

จะได้ระมัดระวัง และตักเตือนคนอื่น ๆ ให้ระวังด้วยโดยหวังความปลอดภัยจากประการดังกล่าว พร้อมกันนั้นก็ได้ขยายความเล็กน้อยเพื่อความกระจ่างแจ้ง

ประการที่หนึ่ง จากประการทั้งสิบนั้น ก็คือ การตั้งภาคีในการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

ความว่า : “แท้จริง อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้อภัย การตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพระองค์จะทรงให้อภัยอื่นจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (อันนิชาอู : 48)

และพระองค์ตรัสว่า

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا
النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

ความว่า : “แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขาและที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ” (อัลมาอิดะฮ์ : 72)

ส่วนหนึ่งจากชิรกนั้น ก็ได้แก่การขอวิงวอนต่อคนตาย ขอความช่วยเหลือ, บนบานและเชือดสัตว์พลี แต่คนเหล่านั้น

ประการที่สอง ผู้ใดทำให้ระหว่างเขากับอัลลอฮ์มีสื่อกลาง โดยขอวิงวอนต่อผู้เป็นสื่อกลางเหล่านั้น ขอร้องให้เขาเหล่านั้นช่วยขอไถ่โทษให้ และมอบหมายกิจการต่อเขาเหล่านั้น เขาผู้นั้นตก

เป็นกาฟิร โดยมติดอกจันทร์

ประการที่สาม ผู้ใดที่ไม่ถือว่ามุชริกเป็นกาฟิร หรือสงสัยใน การเป็นกาฟิรของคนเหล่านั้นหรือถือว่ามุชฮับของคนเหล่านั้นถูก ต้อง เขาก็ตกเป็นกาฟิร

ประการที่สี่ ผู้ใดเชื่อมั่นว่า ข้อชี้้นำของคนอื่นจากท่านนบียู ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมสมบูรณ์กว่าข้อชี้นำที่ถูกต้องของท่าน นบียู ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หรือข้อตัดสินของผู้อื่นดีกว่าข้อ ตัดสินของท่านนบียู ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เช่นบรรดาที่ เหวดข้อตัดสินของพวกเขาผิด เห็นถือว่าข้อตัดสินของท่านนบียู เขาก็เป็นกาฟิร

ประการที่ห้า ผู้ใดเกลียดชังสิ่งใดที่ท่านร่อซูล ศ็อลลัลลอฮุอะ- ลัยฮิวะซัลลัม นำมา ถึงแม้ว่าเขาจะปฏิบัติสิ่งนั้น (ปฏิบัติทั้ง ๆ ที่ เกลียดชัง) เขาก็เป็นกาฟิร ทั้งนี้เพราะดำรัสของอัลลอฮฺตะอาลา มีว่า

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

ความว่า : “ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่ อัลลอฮฺได้ประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การงานของ พวกเขาไร้ผล” (มุฮัมมัด : 9)

ประการที่หก ผู้ใดเย้ยหยันเรื่องใดที่เป็นศาสนาของท่าน ร่อซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หรือเย้ยหยันผลบุญตอบแทน หรือการลงโทษเรื่องนั้น ๆ เขาก็ตกเป็นกาฟิร หลักฐานก็คือ ดำรัสของอัลลอฮฺตะอาลาที่ว่า

قُلْ يَا لِلّٰهِ وَعَآيِنِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ
لَا تَعْنَدُوْا فَاَنْذَكُفْرُكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ

ความว่า : “(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า ต่ออัลลอฮ์ และอายาตของพระองค์และร่อซูลของพระองค์ กระนั้นหรือที่พวกเจ้าเย้ยหยันกัน พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการมีศรัทธาของท่าน” (อัตเตาเบะฮ์ : 65-66)

ประการที่เจ็ด การใช้ไสยศาสตร์ เวทมนต์คาถา ซึ่งได้แก่ อัสศ็อรฟ (الصرف)⁽¹⁾ และอัลอัฎฟ (العطف)⁽²⁾ เป็นต้น ดังนั้นผู้ใดกระทำการหรือพอใจต่อสิ่งนั้น เขาก็ตกเป็นกาฟิรหลักฐานก็ได้ แก่คำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลาที่ว่า

وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُوْلَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

ความว่า : “และเขาทั้งสอง(ฮารุต และมารุต) จะไม่สอนวิชาไสยศาสตร์ให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่าแท้จริงเราเป็นเพียงผู้ทดสอบเท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย” (อัลบะเกาะเราะฮ์สุ 102)

(1) อัสศ็อรฟ : คือการกระทำทางไสยศาสตร์อย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพของคนหนึ่งที่เคยรักให้เป็นเกลียดชัง เช่นทำให้ชายคนหนึ่งที่เคยรักภรรยาของเขากลับกลายเป็นเกลียดชังเธอ

(2) อัลอัฎฟ : เป็นการกระทำทางไสยศาสตร์อย่างหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้คนหนึ่งอุมฺหลงในสิ่งที่เขาไม่รักมาก่อน ทั้งนี้โดยทางวิธีการต่างๆ ที่เป็นวิธีการของชัยฏอน

ความว่า : “และใครเล่าจะธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ได้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอายตต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าของเขา แล้วเขาก็ผินหลังให้มัน แท้จริงเราเป็นผู้ลงโทษบรรดาผู้กระทำความผิดอย่างรุนแรง”

(อัลสัจญะฮ์ : 22)

และสิ่งที่ทำให้สิ้นสภาพของการเป็นมุสลิมเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นทำขึ้นมาด้วยการเย้ยหยัน หรือล้อเล่น หรือจริงจัง หรือหวาดกลัวก็ตาม จะต้องสิ้นสภาพการเป็นมุสลิม เว้นแต่ในกรณีที่ถูกบังคับเท่านั้น ทั้งหมดนั้นล้วนแล้วแต่เป็นภยันตรายใหญ่ยิ่งและเกิดขึ้นมากที่สุด ฉะนั้นจำเป็นที่มุสลิมจะต้องระมัดระวังและหวาดเกรงว่าจะเกิดขึ้นกับตัวเอง

ผู้ที่เข้าอยู่ในประการที่สี่ก็ได้แก่ผู้ที่เชื่อมั่นว่า ระบบและกฎหมายต่าง ๆ ที่มนุษย์วางขึ้นมานั้นประเสริฐเลิศกว่าบทบัญญัติแห่งอิสลาม หรือเชื่อมั่นว่าระบบของอิสลามไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ปฏิบัติในศตวรรษที่ 20 หรือเป็นเหตุแห่งความล้มเหลวของมุสลิมิน หรือเป็นระบบที่จำกัดอยู่แต่เพียงความสัมพันธ์ระหว่างคนหนึ่งกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา โดยไม่เกี่ยวข้องกับกิจการดำเนินชีวิตด้านอื่น ๆ และผู้ที่เข้าอยู่ในประการที่สี่นี้อีกเช่นกัน ก็คือผู้ที่มีความเห็นว่าการนำเอาหุกุมของอัลลอฮฺมาใช้ปฏิบัติในการตัดมือขโมย หรือลงโทษผู้ทำซินาที่ผ่านการแต่งงานแล้ว ด้วยการขว้างจนตายนั้นไม่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน และเข้าอยู่ในประการนี้อีกเช่นกัน ผู้ที่เชื่อมั่นว่า อนุมัติให้ใช้ข้อตัดสินอื่นจากบทบัญญัติของอัลลอฮฺได้ในด้านการปฏิบัติต่อกัน (เช่นในการค้าขายเป็นต้น) และในด้านบทลงโทษ หรืออื่นจากสองเรื่องนั้น แม้ว่าเขาไม่เชื่อมั่นว่า ข้อตัดสินอื่นจากบัญญัติของอัลลอฮฺประ-

เสรีฐลิสกว่า ข้อตัดสินของบัญญัติศาสนาก็ตาม เพราะการเชื่อมั่นว่าเป็นเรื่องอนุมัตินั้นก็เท่ากับเขาได้ทำให้สิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ (หะรอม) ให้เป็นที่ยอมรับ(หะลาล) ทั้งนี้เป็นมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ และทุกคนที่ทำให้สิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ให้เป็นที่อนุมัติ อันเป็นเรื่องของศาสนาที่จำต้องทราบกันดี เช่นการทำชินา, การดื่มของมีนเมา, การกินดอกเบ๊ยะ, และการใช้บัญญัติอื่นจากบัญญัติของอัลลอฮฺเป็นข้อตัดสิน เขาผู้นั้นก็เป็นกาฟิร ตามมติเอกฉันท์ของบรรดามุสลิมิน เราขอป้องกันด้วยอัลลอฮฺให้พ้นจากสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้พระองค์ทรงกริ้ว และพ้นจากสิ่งที่ที่จะทำให้พระองค์ทรงลงโทษอย่างเจ็บปวด

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

ขออัลลอฮฺทรงประทานพรและความสันติ แต่ผู้ที่ดียิ่งในหมู่มนุษย์ คือ ท่านบีมุฮัมมัดขอพรและความสันติทั้งมีแด่วงศ์วานและสาวกของท่านด้วยเถิด

หน้า ที่	บรรทัดที่	คำแปล	คำไทย
2	14	لَا حَاجَةَ	ไม่จำเป็น
6	15	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
13	8	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
14	3	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
23	9	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
38	11	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
40	15	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
	6	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
	17	يَنْفَعُ	มีประโยชน์
	8	يَنْفَعُ	มีประโยชน์

คำแปล

คำไทย

ไม่จำเป็น

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

คำไทย

ไม่จำเป็น

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

มีประโยชน์

العقيدة الصحيحة وما أُكْرِهَنا

تأليف سماحة الشيخ
عبد الله بن عبد الرحمن بن باز

باللغة النابلسية

طبع على نفقة بعض المحسنين

الرئاسة العامة للإسلام والدراسات والبحوث
العلمية والافتاء والدراسة والدراسات
إدارة الطباعة والنشر

الرياض - المملكة العربية السعودية

وقف سدق الى

١٤١٠ هـ